

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 135, ΧΡΟΝΟΣ 24ος, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Εξώφυλλο:

Κων/νος Βολανάκης

Έκθεση ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ

Πίνακας:

«Το λιμάνι. Αναχώρηση από τον Πειραιά για την Τήνο
(1885-1890)» Ιδιωτική συλλογή.

Καλή Χρονιά και καλή νέα Αρχή!

«Τα πάντα ρει και ουδέν μένει», ο Ηράκλειτος το είχε αντιληφθεί αιώνες πριν. Όλα εξελίσσονται και τίποτα δεν μένει αμετάβλητο. Όλα πρέπει να εξελίσσονται, θα προσθέταμε εμείς και με αυτό το σκεπτικό ξεκινήσαμε τη δουλειά στη «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ». Το περιοδικό του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, με ζωή πάνω από είκοσι χρόνια, πιο «παλιό» από τους περισσότερους ενεργούς δικηγόρους του Συλλόγου, ήρθε η ώρα να αναμετρηθεί με το μέλλον του.

Οι ιδέες πολλές, άλλες εφαρμόσιμες, άλλες όχι, κάποιες μετριοπαθείς, μερικές ακραίες, όλες όμως με έναν κοινό στόχο: Να γίνει το Περιοδικό ακόμα καλύτερο και κυρίως, να αγκαλιαστεί από τους δικηγόρους. Να το συναντάμε κάθε τρίμηνο στην πόρτα του γραφείου μας με ευχαρίστηση, να ανυπομονούμε να το διαβάσουμε ολόκληρο, από την αρχή ως το τέλος, γιατί όχι!

Φιλοδοξία μας είναι η «Δ.Ε.» να γίνει το περιοδικό όλων των δικηγόρων της πόλης. Όχι μόνο να διαβάζεται από όλους, αλλά και να γράφεται από όσο το δυνατόν περισσότερους. Κάθε άρθρο προς δημοσίευση είναι ευπρόσδεκτο, αρκεί να τηρούνται οι κανόνες ευπρέπειας από τον συντάκτη του. Και φυσικά, για να μπορούν να φιλοξενηθούν όσο γίνεται περισσότερα κείμενα, θα πρέπει αυτά να είναι κατά το δυνατόν ευσύνοπτα. Ακόμη, από το επόμενο τεύχος θα προσπαθήσουμε να υπάρχει και χώρος για τη δημοσίευση επιστολών, κυρίως αυτών που αφορούν στην καθημερινότητα του δικηγόρου. Εννοείται πως και αυτές θα πρέπει να είναι σύντομες και ευπρεπείς. Δεν θα δημοσιεύονται επιστολές υβριστικές, δυσφημιστικές, εμπαθείς ή που θίγουν οποιονδήποτε.

Το “Παρίσταμαι”, το βήμα των Νέων Δικηγόρων και των ασκουμένων θα παραμείνει εδώ, φιλοξονούμενο μας όπως και πριν. Ευελπιστούμε στην ενεργή συμμετοχή των νέων συναδέλφων.

Το τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας, τυπικά αφορά στο τελευταίο τρίμηνο του 2017, ουσιαστικά όμως «πατάει» και σε ένα κομμάτι του 2018. Πιθανότατα θα είναι η τελευταία «Δ.Ε.», πριν τις αλλαγές που φιλοδοξούμε να επέλθουν. Όλοι εμείς της Συντακτικής Επιτροπής -όπως άλλωστε και όλοι όσοι προηγήθηκαν και τους ευχαριστούμε θερμά γι' αυτό-θυσιάζουμε αγόγγυστα ένα μεγάλο κομμάτι από τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο μας, γιατί αγαπάμε το περιοδικό, πιστεύουμε σ' αυτό και φιλοδοξούμε να το κάνουμε καλύτερο. Σε αυτή την προσπάθεια προσδοκούμε την ενεργό συμμετοχή όλων σας.

Ηλίας Τζιτζικάκης

Συντονιστής της Συντακτικής Επιτροπής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΔΑ 1:	EDITORIAL: ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΝΕΑ ΑΡΧΗ
ΣΕΛΙΔΑ 3:	ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΣΠ: ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ ΔΣΠ 2018
ΣΕΛΙΔΑ 10-11:	ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ 2017: ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΣΠ
ΣΕΛΙΔΑ 12:	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΣΠ: Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ 4512/2018
ΣΕΛΙΔΑ 13:	CCBE: ΝΕΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ
ΣΕΛΙΔΑ 14:	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΣΕ: ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ
ΣΕΛΙΔΑ 17:	ΚΕΔΙΠ: ΝΕΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ
ΣΕΛΙΔΑ 18:	ΑΡΘΡΟ: ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ ΕΞΟΥΡΕΣΗΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ - ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΕΡΙΒΟΛΛΟΝΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ;
ΣΕΛΙΔΑ 27:	ΑΡΘΡΟ: ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΟΥΡΕΜΑ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ Η ΣΟΒΑΡΟ ΚΡΑΤΟΣ;
ΣΕΛΙΔΑ 28:	ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ: ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΣΕΛΙΔΑ 30:	ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ: ΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ: ΕΓΓΕΝΕΙΣ (;) ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ
ΣΕΛΙΔΑ 32:	ΑΡΘΡΟ: Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΑΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8 ΤΗΣ ΕΣΔΑ
ΣΕΛΙΔΑ 36:	ΑΡΘΡΟ: ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΝΟΙΧΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ
ΣΕΛΙΔΑ 39:	ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΣΠ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΣΕΛΙΔΑ 40:	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΔΣΠ: ΣΤΙΞΕΙΣ - ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ- ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ Β' ΜΕΡΟΣ
ΣΕΛΙΔΑ 42:	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΔΣΠ: «ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΩΜΟΥ ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ» ΑΣΥΛΟ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΤΗΣ ΜΟΥΝΙΧΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΣΕΛΙΔΑ 44:	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΔΣΠ: ΚΩΝ. ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ - Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Γιάννης
Κατσαγώνη Βασιλική
Κόντος Απόστολος
Λακούτσας Πέτρος
Μάναλης Κώστας
Μπαλάσκας Αριστομένης
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Πατεστής Γιώργος
Πιστικός Δημήτρης
Πλέσσας Διονύσης
Σαββίδου Όλγα
Σταθακόπουλος Κώστας
Τσαγκαράκη Βασιλική
Τρικαλοπούλου Παρασκευή
Τσουρούλης Ευάγγελος
Χηλόπουλος Γιώργος

Τυπογραφείο
Καραγιάννη

Νοσηρά 92, Πειραιάς 185 35
e-mail: typokaragianni@gmail.com
τηλ.: 210 4136 322 - 210 4170 479
site: typokaragianni.gr

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις

* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Πρωτοχρονιάτικη πίτα του ΔΣΠ 2018

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα του, την Κυριακή, 14 Ιανουαρίου 2018, στην αίθουσα εκ-

Ο Πρόεδρος του ΔΠΣ κάνει τον απολογισμό της χρονιάς

δηλώσεων της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά, με την τιμητική παρουσία εκπροσώπων της πολιτικής και δικαστικής ηγεσίας της χώρας, των επιστημονικών και κοινωνικών φορέων της πόλης, μελών και φίλων του Συλλόγου, σε ατμόσφαιρα ιδιαίτερως θερμή από την φιλόξενη υποδοχή του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ. Η χορωδία του Συλλόγου, υπό τη διεύθυνση του πιανίστα και δικηγόρου Αθηνών κ. Μάριου Καζά, αλλά και η παιδική χορωδία τραγούδησαν τα κάλαντα.

Ο Πρόεδρος, κ. Γιώργος Σταματογιάννης, απευθυνόμενος στους παρευρισκόμενους, έκανε τον απολογισμό της χρονιάς που πέρασε και αναφέρθηκε στα καίρια και τρέχοντα θέματα που απασχολούν τους Δικηγόρους και τους Δικηγορικούς Συλλόγους τόσο σε τοπικό όσο και σε πανελλαδικό επίπεδο, αλλά και ευρύτερα την πόλη μας και την κοινωνία.

Συγκεκριμένα ο Πρόεδρος αναφέρθηκε στα ακόλουθα:

«Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι προσκεκλημένοι Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Συνεπείς στην συνάντησή μας για τον ετήσιο απολογισμό για τη χρονιά που πέρασε και στοχοθεσία για την χρονιά που έχει ήδη ξεκινήσει θα παραθέσω λιτά και περιεκτικά μία πραγματικότητα με ειδικότερο νομικό αλλά και ευρύτερο πιστεύω κοινωνικό ενδιαφέρον.

Η χώρα μας είναι σε ένα σταυροδρόμι, προόδου και στασιμότητας. Τα χρόνια δοκιμασίας είναι πολλά και συνεχόμενα. Η κοινωνική ανασύνθεση ζητούμενη και οι αντοχές των πολιτών όλο και λιγοστεύουν.

Εκπρόσωποι της πολιτικής και δικαστικής ηγεσίας της χώρας

Η πόλη μας, ο Πειραιάς, προσπαθεί να βρει ένα σύγχρονο πρόσωπο που να υπηρετεί τον «πολίτη» της και να γίνει αντάξια του πρώτου λιμανιού της χώρας.

Το δικηγορικό σώμα στοχευμένο από τις μνημονιακές και όχι μόνο υποχρεώσεις, αρχής

γενομένης από την επιβολή Φ.Π.Α. το 2010 και με κορύφωση τον ασφαλιστικό νόμο του 2016 και τις επαχθείς τροποποιήσεις του 2017, (τεκμαίρεται ως εισόδημα η ασφαλιστική εισφορά) βάλλεται και οι συνάδελφοι «αναμετρώνται» με αριθμούς και τα ποσοστά, και με την οικονομική δυσπραγία που είναι διάχυτη.

Η χορωδία ΔΣΠ ψέλλει τα κάλαντα υπό την διεύθυνση του μαέστρου κ. Μάριου Καζά

Μέσα σε αυτό ο Δ.Σ.Π. έδωσε αποφασιστικές μάχες σε καθημερινή σχεδόν βάση με ένταση και αξιοπρέπεια και ειδικότερα είχε αποφασιστική συμμετοχή στις Ολομέλειες και Συντονιστικές Προέδρων Δικηγ. Συλλόγων, όπου σφυρηλατήθηκαν σχέσεις εμπιστοσύνης, ομοθυμίας και κοινής αγνωστικής δράσης σε μείζονα θέματα που επηρέαζαν την καθημερινότητα του Δικηγόρου (ασφαλιστικό, POS, ερμηνεία Κώδικα Δικηγόρων στην εκλογική διαδικασία) με αποτέλεσμα οι κατευθυντήριες Αρχές αυτών των πανελλαδικών οργάνων να γίνονται σεβαστές από το σύνολο σχεδόν των Δικηγορικών Συλλόγων, στις Επιτροπές Αξιολόγησης πτυχιών Νομικής Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις συνακόλουθες Επιτροπές Δοκιμασίας Επάρκειας, όπου κρίνονταν τα επαγγελματικά προσόντα χιλιάδων πτυχιούχων των Νομικών Σχολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και των υπολοίπων χωρών με την ξεχωριστή ιδιαιτερότητα καθενός, προκει-

μένου να εγγραφούν ως ασκούμενοι στους οικείους Συλλόγους, με κορύφωση τη αντιμετώπιση και έκδοση αποφάσεων από το Ανώτατο Ακυρωτικό που αναπέμπουν τις αιτήσεις στους Δικηγορικούς Συλλόγους προς επανεξέταση. Όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με τις πανελλαδικές εξετάσεις των ασκουμένων, που καθιερώνεται πλέον ως αξιόπιστος θεσμός που λειτουργεί ως ανάχωμα στη λογική ότι κάθε πτυχιούχος Νομικής είναι και θέσει δικηγόρος.

Διατηρήσαμε μια ενιαία ασφαλιστική αντίληψη στην εκκαθάριση των υποθέσεων του Ταμείου Νομικών (επιστροφές παραβόλων προαγωγής, επίδομα μητρότητας, ρυθμίσεις υφιστάμενων ασφαλιστικών υποχρεώσεων, χωρίς προσαυξήσεις, παράταση ασφαλιστικών εισφορών του 2016 μέχρι 31.01.2018), παράλληλα διεκδικήσαμε και επιτύχαμε με αλληπάλληλες παραστάσεις στο Υπουργείο Κοινωνικής Ασφάλισης τη δυνατότητα δημιουργίας φορέα υποχρεωτικής Επικουρικής ασφάλισης εποπτευόμενο από την Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορ, Συλλόγων της χώρας, με τη σύνταξη σχετικής αναλογιστικής

Η παιδική χορωδία του ΔΣΠ

μελέτης, έτσι ώστε να μειωθεί η επιβάρυνση του 7% ως υποχρέωση επί του εισοδήματος.

Τα έσοδα του Συλλόγου παρουσίασαν το

2017 μία πραγματική αύξηση σε σχέση με το 2016, αφού πλέον ήταν σε πλήρη λειτουργία τα Δικαστήρια σχεδόν καθόλη τη διάρκεια του έτους, με την αντίστοιχη περιστολή των δαπανών, με την ορθολογικότερη κατανομή του υπαλληλικού προσωπικού του ΔΣΠ με θετικό πρόσημο στα οικονομικά του Συλλόγου.

Με την συνεχή έως και πιεστική παρουσία μας στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης (Υπουργό και Γενικό Γραμματέα), συμβάλαμε στην οριστικοποίηση της μεταστέγασης των Δικαστηρίων στο κέντρο της πόλης μας, με αποκορύφωμα την υπογραφή πέντε συμβάσεων του ΔΣΠ με το Ε.Μ.Π., προκειμένου να διαπιστωθεί η στατική επάρκεια του κτιρίου και το κόστος ανακατασκευής αυτού, που πράγματι ολοκληρώθηκε και διαπιστώθηκε ότι το κτίριο είναι στατικά επισκευάσιμο και πρόσφορο για χώρο συνάθροισης κοινού (Δικαστήρια) και ήδη έχουν αναλάβει τα τεχνικά κλιμάκια των δύο πλευρών (Δήμου και Υπουργείου) για την εξειδίκευση της συμφωνίας παραχώρησης και αποδοχής αυτής. Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω την πλήρη και αμέριστη συμπαράσταση του Δημάρχου στην κατεύθυνση αυτή.

Η χρονιά που πέρασε σε επιστημονικό επίπεδο σηματοδοτήθηκε από την κατά κοινή ομολογία πλέον επιτυχημένη διεξαγωγή του 9^{ου} Διεθνούς Ναυτικού Συνεδρίου, το οποίο για πρώτη φορά τίμησε με την παρουσία του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ενώ τα οργανωμένα σεμινάρια για νέους και ασκούμενους δικηγόρους και οι πολλές νομικές (τροποποιήσεις Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μετανάστευση κ.λ.π) και μη νομικές εκδηλώσεις (γενοκτονίες και παρουσίαση βιβλίων δικηγόρων), αλλά και ημερίδες (Αθλητικό Συνέδριο του ΔΣΠ με τη Ένωση Εισαγγελέων) στο Σύλλογο, έδι-

ναν μία ζωντανή εικόνα εργαστηρίου γνώσης και ανταλλαγής απόψεων, με σταθερή ποιοτική παρουσία τόσο του επιστημονικού μας περιοδικού, της Πειραιϊκής Νομολογίας, όσο και της τριμηνιαίας μας εφημερίδας «Δικηγορική Επικαιρότητα», από τις ελάχιστες που εκδίδονται πλέον σταθερά στο δικηγορικό χώρο.

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης μπαίνει πλέον επιτακτικά στη ζωή μας με το μανδύα της υποχρεωτικότητας σε μία ευρύτατη κατηγορία ιδιωτικών διαφορών, αστικού και εμπορικού δικαίου. Η διαμεσολάβηση αποτελεί μέρος της έννομης τάξης σε πλήθος ευρωπαϊκών χωρών. Ήδη έχουν εγερθεί έντονες αμφιβολίες για την αντισυνταγματικότητα των σχετικών διατάξεων αλλά και για τον αντιενωσιακό τους χαρακτήρα, αφού με μια έννοια μπορεί και να θεωρηθούν πρόσκομμα για την παροχή δικαστικής προστασίας με την οικονομική επιβάρυνση. Πιστεύω ότι η υποχρεωτικότητα της διαμεσολάβησης θα επιφέρει τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα και ίσως σταδιακά εκφυλιστεί σε ένα δαπανηρό 214 Α του ΚΠολΔ, κάτι που απεύχομαι και ως δικηγόρος. Ο ΔΣΠ από το 2013 έχει εκδηλώσει αφενός τη στήριξη στο θεσμό ως εναλλακτικό τρόπο επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών που αποτελεί βήμα πολιτισμού, και αφετέρου σε λειτουργικό επίπεδο του Κέντρου Διαμεσολάβησης Πειραιά, (μείωση του μισθώματος και προσωπικού) περιστολή δαπανών και άμεσα θα προβεί σε ενέργειες ενημέρωσης των μελών του για το θεσμό αυτό. Η εσπευσμένη όμως υπερψήφιση, με προσχηματική τριών ημερών διαβούλευση και χωρίς την ακρόαση των καθ' ύλην αρμόδιων (Δικηγ. Σύλλογοι, Δικαστικές Ενώσεις) δημιουργεί έντονο προβληματισμό για την ευδοκίμηση του θεσμού, που πιστεύω ακράδαντα ότι πρέπει να γίνει κτήμα των ελ-

λήνων Δικηγόρων και των πολιτών και σε κάθε περίπτωση να μην αποτελεί πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση με τιμωρητικό χαρακτήρα για τυχόν αποτυχία ή άρνηση σύμπραξης στο θεσμό, για την συνταγματικά κατοχυρωμένη προσφυγή στα Δικαστήρια. Ιδιαίτερα πολύτιμη θα χαρακτηρίζα τη σύγκληση της διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για να αποφανθεί περί της συνταγματικότητας της υποχρεωτικότητας της διαμεσολάβησης.

Η επικαλούμενη από την πολιτική ηγεσία αποφόρτιση των δικαστηρίων δεν μπορεί να γίνει με εμβαλωματικές και αμφίβολης συνταγματικότητας διατάξεις είτε λέγονται έκδοση συναινετικών διαζυγίων από Συμβολαιογράφους είτε διαμεσολάβηση, αλλά απαιτούν την από κοινού αντιμετώπιση από όλη την εμπλεκόμενη νομική κοινότητα (δικαστές, δικηγόρους και γραμματείς).

Αποψη της αίθουσας εκδηλώσεων της Ιωνιδείου Σχολής

Πετύχαμε την κατά το δυνατόν ισότιμη και δίκαιη κατανομή των υποθέσεων με το θεσμό της Νομικής Βοήθειας και των αυτεπαγγέλτως οριζομένων δικηγόρων τόσο στα ακροατήρια, όσο και στη προδικασία, ενώ με τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της νομικής βοήθειας με τον υποχρεωτικό διορισμό συνηγόρου ασφαλώς και θα αυξηθεί η δικηγορική ύλη στις ποινικές υποθέσεις, ενώ εξασφαλίστηκε και η

συμμετοχή μας στις επιτροπές ασύλου, στις επιτροπές επίλυσης κτηματολογικών διαφορών αλλά και στις αρχαιρεσίες συνδικαλιστικών σωματείων.

Κατάμεστη η αίθουσα της Ιωνιδείου Σχολής

Σε συνεργασία με τους Προϊσταμένους του Πρωτοδικείου και Ειρηνοδικείου Πειραιά υπήρξε ορθολογικότερη κατανομή των χώρων του Ειρηνοδικείου και αρχείου του Πρωτοδικείου Πειραιά, λόγω συσσωρευμένου όγκου των υποθέσεων των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

Ως ΔΣΠ εκπροσωπώντας την Ελλάδα συμμετείχαμε σε επιδοτούμενο πρόγραμμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την προώθηση του κράτους δικαίου στη Δημοκρατία της Κιργιζίας, υπογράφοντας μνημόνιο συνεργασίας με το δικηγορικό Σύλλογο του Ος (συμπρωτεύουσα της Κιργιζίας), ανοίγοντας δρόμους για επαγγελματική προοπτική σε ρωσόφωνους δικηγόρους Πειραιά. Στην ίδια κατεύθυνση, επαγγελματικού ανοίγματος πέρα από τα εθνικά όρια, ήταν και το Ελληνορωσικό Συνέδριο (Δικηγόροι χωρίς σύνορα) που έγινε αρχές Οκτωβρίου 2017 στην Αθήνα.

Ενισχύθηκαν τα τμήματα των ομάδων ποδοσφαίρου και μπάσκετ με εκπροσώπηση του ΔΣΠ σε όλες τις τελικές διοργανώσεις, ενώ η παιδική μας χορωδία αλλά και αυτή των ενηλίκων, που ένα μικρό μουσικό ταξίδι μαζί πριν

λίγο πορευθήκαμε, δίνει ένα διαφορετικό και ήρεμο τόνο στη ζωή μας.

Ο Σεβασμιότατος κ. Σεραφείμ ευλογεί την πίτα του ΔΣΠ παρουσία του Προέδρου και μελών του ΔΣ

Διατηρώντας με όλες τις παραπάνω δράσεις το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά ως ένα ζωντανό οργανισμό συνδεδεμένο με τη καθημερινότητα του Δικηγόρου και όχι αποστεωμένο διεκπεραιωτικό γραφειοκρατικό όργανο.

Παράλληλα στα δικαστηριακά δρώμενα της πόλης μας υπήρξε ουσιαστική παρέμβαση στην διαμόρφωση κατά κανόνα ισότιμων σχέσεων με τους Δικαστές, πλην μεμονωμένων περιπτώσεων που αντιμετωπίστηκαν υπεύθυνα, και συνεργασίας με τους γραμματείς και επιμελητές, ενώ σε πανελλαδικό επίπεδο συνδιαμορφώθηκαν αποφάσεις για την απομείωση των κυβερνητικών επιταγών για να είναι αξιοπρεπής η κάθε μέρα του δικηγόρου.

Ο αναστοχασμός του λειτουργήματός μας είναι απαραίτητος και αναγκαίος από ποτέ άλλοτε.

Στο σημείο αυτό νοιώθω την ανάγκη αλλά και την υποχρέωση να εκθέσω την άποψή μου για ένα ζήτημα που ταλανίζει την ελληνική κοινωνία συνεχόμενα το τελευταίο διάστημα.

Εφόσον είναι «ανθρώπινον το σφάλειν» και οι δικαστές μπορεί να σφάλουν. Όλες οι δικαστικές αποφάσεις είναι δεσμευτικές, αφού συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα, πάντοτε

για τους διαδίκους και συχνά και για τους υπόλοιπους πολίτες, πλην όμως οι δικαστικές αποφάσεις δικαιούνται σεβασμού και είναι αξιόσέβαστες. Οι φορείς δημόσιας εξουσίας, όπως λ.χ. οι βουλευτές, οι υπουργοί και οι δικαστές, μπορεί και πρέπει να ελέγχονται και να κρίνονται από κάθε πολίτη. Άλλωστε και η κριτική επιδέχεται και υπόκειται σε κριτική.

Η διάκριση των λειτουργιών του κράτους σε νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική και η συνακόλουθη ανάθεση κάθε λειτουργίας σε ξεχωριστά όργανα δεν συνεπάγονται απόλυτο διαχωρισμό αρμοδιοτήτων και δραστηριοτήτων, αφού η συνεργασία των φορέων καθεμίας εκ των τριών λειτουργιών αναποφεύκτως επιβάλλεται από τη φύση των πραγμάτων και επιτρέπεται από το σύνταγμα.

Είναι απολύτως θεμιτό υπουργοί και βουλευτές να αξιολογούν αποφάσεις δικαστών, ιδίως όταν οι δικαστικές αποφάσεις επηρεάζουν επιλογές είτε της κυβέρνησης είτε της Βουλής, όπως εξάλλου οι δικαστές κρίνουν αποφάσεις της νομοθετικής ή εκτελεστικής εξουσίας.

Ο Σεβασμιότατος κ. Σεραφείμ κόβει το πρώτο κομμάτι της πίτας ΔΣΠ

Με την κριτική δεν προσβάλλεται η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας, Το βάσιμον ή αβάσιμον και το καλόπιστον ή κακόπιστον αυτής της κριτικής αξιολογείται από τους πάντες

και όχι μόνον από τους εκδώσαντες τις κρινόμενες αποφάσεις, οι οποίοι στην συγκεκριμένη περίπτωση, ως υποκείμενοι οι ίδιοι σε κριτική, δεν είναι και οι πλέον αντικειμενικοί κριτές των κριτών του εαυτού των.

Αποψη της αίθουσας εκδηλώσεων της Ιωνιδείου Σχολής κατά την κοπή της πίτας

Είναι ελλιπής ο έλεγχος που περιορίζεται σε αυτοέλεγχο, αφού δεν παρέχει εχέγγυα αμεροληψίας και ευχερώς αμφισβητείται η αντικειμενικότητα.

Το συμπέρασμα θα μπορούσε να είναι ότι όλοι οι φορείς των τριών λειτουργιών ελέγχουν αλλήλους, οι μεν δικαστές με τη δικαιοδοτική λειτουργία τους, οι δε υπουργοί και βουλευτές με την αξιολόγηση των δικαστικών αποφάσεων.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι το δημοκρατικό ήθος, η ανάδειξη των συλλογικών διαδικασιών, ένας Σύλλογος ανοιχτός σε όλους, συμπολιτευόμενους και αντιπολιτευόμενους, που λειτούργησε με πνεύμα αλληλεγγύης, αφού άλλωστε τα προβλήματα είναι κοινά και μεγάλα και έχοντας ως ουσιαστική στήριξη τον μαχόμενο Δικηγόρο, δίνουν τη γνώση αλλά κύρια τη θέληση να συνεχίσουμε στο Σύλλογο και με περίσσεια δύναμη και πίστη προσβλέποντας στο μέλλον, κάτι που άλλωστε επιδοκιμάστηκε με την ξεκάθαρη εντολή από τους συναδέλφους για μια νέα τετραετή θητεία πιο

δημιουργική, ίσως και πιο επιθετική πιστεύοντας να φανούμε αντάξιοι των προσδοκιών αλλά και των περιστάσεων. *Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ ΕΙΣΤΕ ΕΣΕΙΣ, ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ.*

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας και *ΕΥΧΟΜΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΧΡΟΝΙΑ».*

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. επίσης ευχαρίστησε τους κ.κ. Παπαδόπουλο Ιωάννη και Άνθη Μιχαήλ, Διευθυντή Λυκείου και Διευθυντή Γυμνασίου αντίστοιχα της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά για την ευγενική παραχώρηση της αίθουσας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιά, κ.κ. **Σεραφείμ** ευλόγησε τους παρευρισκόμενους και ευχήθηκε για τη νέα χρονιά.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν: Από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η κ. Μαρία Γιαννακάκη, Γεν. Γραμματέας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο Δήμαρχος Πειραιά, Γιάννης Μώραλης, οι βουλευτές Πειραιά κ.κ. Θοδωρής Δρίτσας, Ιωάννης Τραγάκης, Ελένη Σταματάκη, Γεωργία Γεννιά και Κωνσταντίνος Κατσαφάδος και από την Περιφέρεια Πειραιά ο κ. Ιωάννης Μοίρας.

Από τη δικαστική ηγεσία μας τίμησαν: Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Βασίλειος Πέππας, οι Αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου κ.κ. Ιωάννης Γιαννακόπουλος, Ειρήνη Κιουρκτσόγλου-Πετρουλάκη και Χρυσούλα Παρασκευά, ο κ. Ευθύμιος Αντωνόπουλος, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών Σ.τ.Ε., ο κ. Νικόλαος Σαλάτας, Γεν. Γραμματέας της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ο κ. Αργύρης Οικονόμου, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών Στρατιωτικής Δικαιοσύνης και Πρόεδρος του Ναυτοδι-

κείου Πειραιά και ο κ. Νικόλαος Μακρής, ε.τ. Πρόεδρος του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου, ο κ. Αντώνιος Πλακίδας, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σεως Εφετείου Πειραιά, ο κ. Νικόλαος Κουτρούμπας, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης του Πρωτοδικείου Πειραιά, η κ. Ειρήνη Τζίβα, Προϊσταμένη της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πει-

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ απευθύνει χαιρετισμό

ραιά, η κ. Μαρία Κόκοτα, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά και το μέλος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης του Διοικ. Πρωτοδικείου Πειραιά κ. Βασιλική Τσιρογιάννη, η κ. Αργυρώ Χουδετσανάκη, Εισαγγελέας Εφετών και η κ. Βασιλική Βλάχου, Αντεισαγγελέας Εφετών. Η κ. Ζαμπέτα Στράτα, Πρόεδρος Εφετών Αθηνών. Η κ. Βιολέττα Λαγογιάννη, Προϊσταμένη του Ειρηνοδικείου Πειραιά. Ο κ. Διονύσιος Σιγουράκος, μέλος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης Ειρηνοδικείου Αθηνών. Από το Πταισματοδικείο Πειραιά η κ. Αντωνία Κοσκινά-Γιαπιτζάκη. Ο κ. Ηλίας Μπογιόκας, Προϊστάμενος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά.

Από την τοπική αυτοδιοίκηση και τους φορείς της πόλης παρέστησαν, ο Δήμαρχος Νικαίας - Α.Ι. Ρέντη κ. Γιώργος Ιωακειμίδης, ο

κ. Σπυρίδων Λάσκος, Διοικητής Τροχαίας Πειραιά, ο κ. Γεώργιος Σεφεριάδης, Υποναύαρχος Λ.Σ., ο κ. Νικόλαος Μανεισιώτης, Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Πειραιά, ο κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Αντιπρόεδρος του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά, ο κ. Δημήτρης Μαρμομιχάλης, Γεν. Γραμματέας ΕΒΕΠ. Ο τ. Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Στέλιος Μανουσάκης, ο ετ. Αντιπρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κ. Ευάγγελος Τσουρούλης, ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικηγόρων Ναυτικού Δικαίου, κ. Γρηγόριος Τιμαγένης, ο Πρόεδρος της Ένωσης Ποινικολόγων και Μαχόμενων Δικηγόρων κ. Βασίλειος Ταουξής και ο Γεν. Γραμματέας κ. Στυλιανός Παπαγεωργίου – Γονατάς, ο Πρόεδρος του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Δικηγόρων Πειραιά κ. Μιχάλης Μερσίνης, η κ. Αθηνά Χαρβαλάκου, Αντιδήμαρχος οικονομικών του Δήμου Πειραιά.

Από τον Οδοντιατρικό Σύλλογο Πειραιά οι κ.κ. Αθανασία Κοντούλη και Σοφία Βασιλειάδου. Ο κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος, Πρόεδρος του Συλλόγου Βιβλιοχαρτοπωλών και Εκδοτών Πειραιά, ο κ. Σπύρος Σπυρίδων, μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών και πρώην Γεν. Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ο κ. Απόστολος Στασινόπουλος, Πρόεδρος του Συλλόγου Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά, ο κ. Κωνσταντίνος Σπυράκος, Καθηγητής της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ, ο κ. Κωνσταντίνος Μπουρλετίδης, Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποφοίτων της Ιωνιδείου Σχολής.

Την εκδήλωση επίσης τίμησαν πολλοί δικηγόροι και φίλοι του Συλλόγου.

Πρακτικό Ανακήρυξης Προέδρου και Συμβούλων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για την περίοδο από 01/01/2018 μέχρι 31/12/2021

Στον Πειραιά, στα Γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, σήμερα 7 Δεκεμβρίου 2017, ημέρα Πέμπτη και ώρα 14:30, η Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή συνεδρίασε υπό την προεδρία της Αντιπροέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου κας **Μαρίας Φλωροπούλου-Μακρή**, αποτελούμενη από τις συνθέσεις των τριών Τμημάτων των Εφορευτικών Επιτροπών που διεξήγαγαν τις αρχαιρεσίες του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά: Το Τμήμα Α' από τον **Αργύριο Δήμοβιτς**, ως Πρόεδρο με αναπληρώτρια Πρόεδρο την **Ειρήνη Κραβαρίτη** και ψηφοδέκτες τους: **Πέτρο Ράμφο** και **Δημήτριο Χαμπάκη**, το Τμήμα Β' από τον **Ευάγγελο Αναγνώστου** ως Πρόεδρο με αναπληρωτή Πρόεδρο τον **Σταύρο Κατσούλη** και ψηφοδέκτες τους: **Στυλιανό Τσολάκο** και **Κυριάκο Ιωσηφέλλη** και το Τμήμα Γ' από την **Αικατερίνη Κακουλίδου-Καρλή**, ως Πρόεδρο με αναπληρωτή Πρόεδρο τον **Ιωάννη Ροδίτη** και ψηφοδέκτες τους: **Ελένη Βελουδογιάννη** και **Αμαλία Τσούπρου**, αφού έλαβαν υπόψη τους: α) τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013), β) την από 01/10/2017 απόφαση της Ολομέλειας Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (Εφαρμογή Κώδικα Δικηγόρων στις επικείμενες αρχαιρεσίες), γ) τα πρακτικά διαλογής ψηφοδελτίων υποψηφίων Προέδρων και υποψηφίων Συμβούλων της 27ης Νοεμβρίου 2017 και της 4ης Δεκεμβρίου 2017 και δ) την γενόμενη στις 30/11/2017 και ώρα 14:00 κλήρωση μεταξύ ισοψηφούντων συμβούλων των διαφόρων συνδυασμών,

ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΟΥΝ

- 1) Ως εκλεγέντα Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά τον Σταματογιάννη Γεώργιο του Παναγιώτη από το Συνδυασμό «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ»
- 2) Ως Τακτικούς Συμβούλους, κατά συνδυασμούς και κατά σειρά επιτυχίας, τους:

Α) Από το Συνδυασμό «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ»

1. Μπουρλετίδου Παναγιώτα του Ανδρέα
2. Καραμιζάρη Γεώργιο του Παναγιώτη
3. Σταματογιάννη Μαρία του Παναγιώτη
4. Μπιλίρη Νικόλαο του Θεοδώρου
5. Τζιτζικάκη Ηλία του Εμμανουήλ

Β) Από το Συνδυασμό «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ»

1. Καλτσά Γεώργιο του Λεωνίδα
2. Πολλάλη Ηλία του Δημητρίου
3. Σταμελάκη Αθηνά του Γεωργίου
4. Τριαντάφυλλο Ματθαίο του Νικολάου
5. Ηλιάδη Χρήστο του Πλούταρχου

Γ) Από το Συνδυασμό «ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΗ»

1. Πετρόπουλο Παναγιώτη του Παντελή
2. Περιβολάρη Πολύχρονη του Γεωργίου
3. Γιατράκο Λάζαρο του Ιωάννη
4. Καρατζά Γεώργιο του Μιχαήλ
5. Τσαγκαρόπουλο Κωνσταντίνο του Ανδρέα
6. Μιχαηλίδη Γεώργιο του Ιωάννη

Δ) Από το Συνδυασμό «ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ»

1. Καρυδά Κυριάκο του Ελευθερίου

Ε) Από το Συνδυασμό «ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΔΣΠ»

1. Καρδαρά Ιωάννη του Λεωνίδα

Συγκρότηση Διοικητικού Συμβουλίου Δ.Σ.Π. 9/1/2018

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κατά τη συνεδρίασή του της 8^{ης} Ιανουαρίου 2018, συγκροτήθηκε σε Σώμα ως ακολούθως:

Πρόεδρος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Πετρόπουλος

Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Καραμιζάρης

Γεν. Γραμματέας: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

Ταμίας: Λάζαρος Γιατράκος

Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου: Γεώργιος Καλτσάς, Γεώργιος Καρατζάς, Ιωάννης Καρδαράς, Κυριάκος Καρυδάς, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Νικόλαος Μπιλέρης, Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ηλίας Πολλάλης, Μαρία Σταματογιάννη, Αθηνά Σταμελάκη, Ηλίας Τζιτζικάκης, Ματθαίος Τριαντάφυλλος, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος.

Το νέο ΔΣ του ΔΣΠ

Το Προεδρείο του ΔΣ του ΔΣΠ

από αριστερά: Γ. Καραμιζάρης, Αντιπρόεδρος - Π. Πετρόπουλος, Αντιπρόεδρος - Γ. Σταματογιάννης, Πρόεδρος ΔΣΠ - Λ. Γιατράκος, Ταμίας - Χρ. Ηλιάδης, Γ. Γραμματέας

24ωρη αποχή των Δικηγόρων Πειραιά στις 15/01/2018 για το πολυνομοσχέδιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κατά την έκτακτη συνεδρίασή του της 12/01/2018, αποφάσισε την αποχή των Δικηγόρων Πειραιά από τα καθήκοντά τους τη **Δευτέρα, 15 Ιανουαρίου 2018**.

Με τον τρόπο αυτό δηλώνουμε την αντίθεση μας στο πολυνομοσχέδιο που εισάγεται προς συζήτηση κατόπιν προσηματικής διαβούλευσης εντός ασφυκτικής προθεσμίας, διαπνέεται από νομοτεχνική προχειρότητα, θίγει καίρια πολλαπλές πτυχές της ζωής των πολιτών και καταστρατηγεί θεμελιώδη δικαιώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Η περιστολή του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος της απεργίας, ο εξαναγκασμός σε παραίτηση ή βίαιη απώλεια της επαγγελματικής ιδιότητας των συναδέλφων που εργάζονται στις υπηρεσίες του κτηματολογίου, η καθολικότητα της ηλεκτρονικής διεξαγωγής των πλειστηριασμών για πάσης φύσεως υποχρεώσεις προς τις ασφαλιστικές και φορολογικές αρχές και η υποχρεωτική υπαγωγή των ιδιωτικών διαφορών στο θεσμό της διαμεσολάβησης, που αντιστρατεύεται στην εκούσια φύση του θεσμού, επιβαρύνει το κόστος επίλυσής τους, καθιστώντας δυσχερέστερη την προσφυγή στη Δικαιοσύνη και καταδικάζει το θεσμό σε αποτυχία, βρίσκουν αντίθετο στο σύνολο του τον νομικό κόσμο, ο οποίος απαιτεί την άμεση απόσυρση του πολυνομοσχεδίου.

Ο Θεσμός της Διαμεσολάβησης μετά το Νόμο 4512/2018»

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε επιτυχή επιστημονική εκδήλωση με θέμα: «**Ο Θεσμός της Διαμεσολάβησης μετά το Νόμο 4512/2018**» που πραγματοποιήσε στις **12 Φεβρουαρίου 2018** στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.

Εισηγητές ήσαν οι κ.κ. : **Χαράλαμπος Μαχαίρας**, Αρεοπαγίτης, **Δημήτριος Τσικρικάς**, Καθηγητής Πολιτικής Δικονομίας της Νομικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α., Διευθυντής Κατάρτισης ΚΕ.ΔΙ.Π. , **Βικτωρία Λιούτα**, Δικηγόρος, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια και Εκ-

παιδευτρια Διαμεσολαβητών ΚΕ.ΔΙ.Π.

Παρεμβάσεις έκαναν κ.κ. Παναγιώτα Μπουρετίδου, Δικηγόρος, Μέλος Δ.Σ. του Δ.Σ.Π., Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια **Πολυχρόνης Περιβολάρης**, Δικηγόρος, Μέλος Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. **Δημήτρης Μελίδης**, Δικηγόρος Πειραιά, ειδικός συνεργάτης του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Την εκδήλωση συντόνισε ο κ.**Γιώργος Σταματογιάννης**, Πρόεδρος Δ.Σ.Π., Διαπιστευμένος Διαμεσολαβητής.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση

Το πάνελ των ομιλητών με τον Πρόεδρο του ΔΣΠ

Άποψη της αίθουσας εκδηλώσεων του ΔΣΠ

Ρύθμιση Ασφαλιστικών Εισφορών του έτους 2016

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σύμφωνα με την από 05/02/2018 ανακοίνωση του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης οι ασφαλισμένοι του τέως ΕΤΑΑ θα έχουν τη δυνατότητα να ρυθμίσουν τις οφειλές τους από 19/03/2018.

Ο Πρόεδρος
Γιώργος Π. Σταματογιάννης

Ο Γεν. Γραμματέας
Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

της **Μαίρης Φλωροπούλου- Μακρή**
τ. Αντιπροέδρου ΔΣΠ

Το Νέο Προεδρείο του CCBE

Στη συνεδρία της Ολομέλειας του **Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Ευρώπης (CCBE)** που έλαβε χώρα στα τέλη Νοεμβρίου/αρχές Δεκεμβρίου 2017 εξελέγη το νέο Προεδρείο για το έτος 2018, ως εξής:

Πρόεδρος: Antonin Mokry (Τσεχία)

Α' Αντιπρόεδρος: Jose de Freitas (Πορτογαλία)

Β' Αντιπρόεδρος: Ranko Pelicarić (Κροατία)

Γ' Αντιπρόεδρος: M. Grafin von Galen (Γερμανία)

Ευρωπαϊκή Συνθήκη για το Λειτουργήμα του Δικηγόρου

Στις 24/1/2018 το Κοινοβουλευτικό Σώμα του Συμβουλίου της Ευρώπης υιοθέτησε σχετική πρόταση της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, με την οποία καλείται το Συμβούλιο Υπουργών να συντάξει και ψηφίσει μια **Ευρωπαϊκή Συνθήκη για το Λειτουργήμα του Δικηγόρου** καθώς επίσης να δημιουργήσει μια **πλατφόρμα** για τη **στήριξη των υπερασπιστών των δικαιωμάτων του ανθρώπου** (που βεβαίως συμπεριλαμβάνουν τους δικηγόρους).

Κύριος μοχλός για τις παραπάνω εξελίξεις είναι το **Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE)**, το οποίο εισηγείται σε όλες τις εθνικές αντιπροσωπείες να πιέσουν και πείσουν τους Υπουργούς Δικαιοσύνης κάθε χώρας-μέλους του Συμβουλίου της Ευρώπης να υπερψηφίσουν αυτή την πρόταση για την εν λόγω Συνθήκη στην προσεχή συνεδρίασή τους.

Η εξέλιξη αυτή είναι ένα σπουδαίο επίτευγμα του Δικηγορικού Σώματος της Ευρώπης αφού το Συμβούλιο της Ευρώπης αναγνώρισε και αναγνωρίζει την σπουδαιότητα του ρόλου των Δικηγόρων και των Συλλόγων τους στην απονομή της δικαιοσύνης, στην εδραίωση του Κράτους Δικαίου και στην προτασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Επίσης αναγνώρισε και αναγνωρίζει ότι μεγάλος αριθμός Δικηγόρων (και σε ορισμένες περιπτώσεις Δικηγορικοί Σύλλογοι) δέχονται απαράδεκτες επιθέσεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και ότι συνεπώς υπάρχει ανάγκη επίδειξης σεβασμού και παροχής προστασίας για την ελεύθερη και απρόσκοπτη άσκηση του λειτουργήματός τους, από ένα ανεξάρτητο σώμα δικηγόρων.

Ranko Pelicarić
Β' Αντιπρόεδρος

M. Grafin von Galen
Γ' Αντιπρόεδρος

Antonin Mokry
Πρόεδρος

Jose de Freitas
Α' Αντιπρόεδρος

Το ζήτημα της παράτασης των ασφαλιστικών εισφορών και της επικείμενης ρύθμισης για υπαγωγή στις 120 δόσεις συζητήθηκε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας

**ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
(27-1-2018)**

Συνήλθε σήμερα, 27/1/2018, η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας, στα γραφεία του Δ.Σ.Α.

Στην συνεδρίαση, ο Πρόεδρος της Ολομέλειας και Πρόεδρος του Δ.Σ.Α. κ. Δ. Βερβεσός, ενημέρωσε τους Προέδρους των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας, για μια σειρά από θέματα που αφορούν τον δικηγορικό κόσμο, κυρίως το ζήτημα της παράτασης των ασφαλιστικών εισφορών και της επικείμενης ρύθμισης του ν. 4469/2017 (120 δόσεις).

Η Ολομέλεια τοποθετήθηκε κατ' αρχήν θετικά στην πρόωθηση του θεσμού της διαιτησίας κατά το άρθρο 131 του Κώδικα Δικηγόρων και 902 του ΚΠολΔ, μιας και θεωρεί ότι αποτελεί σύγχρονη και αποτελεσματική μορφή επίλυσης διαφορών, αναβαθμίζει το ρόλο του δικηγόρου και επιταχύνει την επίλυση ιδιωτικών διαφορών. Η νέα Συντονιστική Επιτροπή θα εξετάσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του θεσμού και θα εισηγηθεί σε επόμενη συνεδρίαση της Ολομέλειας έναν οδικό χάρτη εφαρμογής του θεσμού στους Δικηγορικούς Συλλόγους.

- Αποφασίστηκε η Ολομέλεια να εισηγηθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Δικηγόρων αλλά και να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή την κατάργηση του ΦΠΑ στις νομικές υπηρεσίες, άλλως την δραστική μείωσή του, στον κατώτατο συντελεστή που ισχύει σήμερα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα αποφασίστηκε να ζητηθεί η άμεση υλοποίηση της υποχρέωσης επέκτασης του ελάχιστου ποσού απαλλαγής από ΦΠΑ για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στις 25.000 ευρώ, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση.

- Επικαιροποιήθηκε η υφιστάμενη απόφαση της Ολο-

μέλειας, για αποχή των δικηγόρων από τις μετά διακοπή συνεδριάσεις των ποινικών Δικαστηρίων.

- Εξελέγησαν τα νέα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής και η σύνθεσή της είναι η ακόλουθη:

1. Δημήτριος Βερβεσός, Πρόεδρος Δ.Σ. Αθηνών
2. Ευστάθιος Κουτσοχήνας, Πρόεδρος Δ.Σ. Θεσσαλονίκης
3. Γεώργιος Σταματογιάννης, Πρόεδρος Δ.Σ. Πειραιώς
4. Γεώργιος Μπέσκος, Πρόεδρος Δ.Σ. Αιγίου
5. Ευστάθιος Φουντουκίδης, Πρόεδρος Δ.Σ. Γιαννιτσών
6. Δημήτριος Δημητρούλοπουλος, Πρόεδρος Δ.Σ. Ηλείας
7. Γεώργιος Μπαλιάκας, Πρόεδρος Δ.Σ. Καστοριάς
8. Αθανάσιος Μακρυγιάννης, Πρόεδρος Δ.Σ. Λαμίας
9. Νικολέττα Μπασδέκη, Πρόεδρος Δ.Σ. Λαρίσης
10. Χρήστος Παΐσιος, Πρόεδρος Δ.Σ. Μεσολογγίου
11. Δημήτριος Ορφανός, Πρόεδρος Δ.Σ. Ναυπλίου
12. Αθανάσιος Ζούπας, Πρόεδρος Δ.Σ. Πατρών
13. Παναγιώτης Καρίτογλου, Πρόεδρος Δ.Σ. Σερρών

Η Ολομέλεια ενημερώθηκε:

- για ζητήματα που αφορούν τον Κανονισμό ΕΕ 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την προστασία δεδομένων) GDPR και έλαβε σχετικές αποφάσεις.

- υιοθέτησε ομόφωνα το ψήφισμα των συναδέλφων που εργάζονται στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» και αποφάσισε να ασκηθεί παρέμβαση υπέρ τους, στις όποιες δικαστικές προσφυγές αποφασίσουν.

**Ανακοίνωση της Ολομέλειας για το νομοσχέδιο
του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη διαμεσολάβηση**

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
(7-1-2018)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας συνεδρίασε σήμερα εκτάκτως για να τοποθετηθεί επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τον θεσμό της διαμεσολάβησης, το οποίο προωθείται στην Βουλή με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Στην συνεδρίαση παρέστη και απάντησε σε ερωτήσεις των συμμετεχόντων Προέδρων, ο Πρόεδρος της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, Αρεοπαγίτης, κ. Χαράλαμπος Μαχαίρας.

Μετά από διαλογική συζήτηση η Ολομέλεια κατέληξε στις παρακάτω θέσεις:

Ο χρόνος διαβούλευσης των τριών εργασίμων ημερών που δόθηκε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εν μέσω δικαστικών διακοπών, δεν εξασφαλίζει ουσιαστική διαβούλευση και παραβιάζει τον ν. 4046/2012 περί καλής νομοθέτησης.

Προκαλεί κατάπληξη η εισαγωγή του νομοσχεδίου με την διαδικασία του κατεπείγοντος, παρότι δεν προκύπτει από τα μέχρι σήμερα διαθέσιμα στην Ολομέλεια έγγραφα στοιχεία ότι, πρόκειται για προαπαιτούμενο των θεσμών στο πλαίσιο της παρούσας αξιολόγησης.

Το δικηγορικό σώμα τάσσεται σταθερά υπέρ των εναλλακτικών μορφών επίλυσης διαφορών (ΕΕΔ), όπως η διαμεσολάβηση, η δικαστική μεσολάβηση και η διαιτησία, που μπορούν να συμβάλουν στην ταχεία και αποτελεσματική επίλυση των διαφορών.

Αποτελεί θεμελιακό χαρακτηριστικό του θεσμού της διαμεσολάβησης η εκούσια υπαγωγή των μερών σε αυτόν.

Το δικηγορικό σώμα τάσσεται σταθερά κατά της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης, όπως εισάγεται με το προκείμενο νομοσχέδιο.

Εισάγεται σε αδικαιολόγητα εκτεταμένο εύρος διαφορών και μάλιστα προβλέπει αυξημένο κόστος για τους πολίτες. Για τους λόγους αυτούς παραβιάζει το ενωσιακό δίκαιο (βλ. απόφαση του ΔΕΕ της 14ης Ιουνίου 2017) και δημιουργεί ζητήματα συνταγματικότητας, καθώς θέτει δυσανάλογο εμπόδιο για την πρόσβαση στον φυσικό δικαστή και την παροχή δικαστικής προστασίας (Συντ. 8 & 20, ΕΣΔΑ 6).

Η νομοθετική επιλογή της υποχρεωτικότητας αποκλίνει ουσιωδώς από όλα σχεδόν τα ευρωπαϊκά νομοθετικά πρότυπα, όπου η διαμεσολάβηση δεν είναι υποχρεωτική. Όπου υφίσταται υποχρεωτικότητα, αυτή αφορά αποκλειστικά στην ενημέρωση των μερών με ελάχιστο κόστος.

Είναι προφανές ότι οι θεσμοί ΕΕΔ προϋποθέτουν την ενεργό στήριξη του συνόλου της νομικής κοινότητας και της κοινωνίας.

Κατόπιν αυτών, θεωρούμε επιβεβλημένη την απόσυρση του νομοσχεδίου με τη σημερινή του μορφή, άλλως την ουσιαστική του τροποποίηση.

Απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων ενόψει της επικείμενης ψήφισης του Πολυνομοσχεδίου στη Βουλή ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (14-1-2018)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας συνεδρίασε σήμερα εκτάκτως ενόψει της επικείμενης ψήφισης του Πολυνομοσχεδίου στη Βουλή. Στη συνεδρίαση παρέστη εκ μέρους της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ο Γενικός Γραμματέας, Εφέτης, Νικόλαος Σαλάτας και ανέπτυξε τις θέσεις της Ένωσης σχετικά με τη διαμεσολάβηση.

Η Ολομέλεια, διατρανώνει εκ νέου την αντίθεσή της με την υποχρεωτική διαμεσολάβηση, όπως εισάγεται στο Πολυνομοσχέδιο. Κρίνει ότι οι εισαγόμενες ρυθμίσεις αντίκεινται στο Σύνταγμα και το δίκαιο της ΕΕ, όπως επεσήμαναν εξάλλου τόσο η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, όσο και η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και η Ένωση Διοικητικών Δικαστών.

Οι όποιες τροποποιήσεις και βελτιώσεις έγιναν, δεν αναιρούν τη βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου, η οποία βρίσκει την Ολομέλεια κατηγορηματικά αντίθετη.

Η επιλογή της Κυβέρνησης δεν συμβάλλει στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης, αντιθέτως δημιουργεί πρόσθετα εμπόδια και επιβαρύνσεις για τους ασθενέστερους οικονομικά πολίτες.

Σε συνέχεια των παραπάνω, η Ολομέλεια αποφάσισε, ως μορφές άμεσης αντίδρασης:

α) την αποχή των δικηγόρων από τα καθήκοντά τους, αύριο Δευτέρα, 15.1.2018, ημέρα ψήφισης του Πολυνομοσχεδίου και

β) την διατύπωση αιτήματος προς τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου για την σύγκληση της Διοικητικής Ολομέλειας του ανωτάτου δικαστηρίου για τα νομικά ζητήματα που ανακύπτουν από την καθιέρωση υποχρεωτικής διαμεσολάβησης, εφόσον το νομοσχέδιο ψηφιστεί με τη σημερινή του μορφή, στάση την οποία έχει δηλώσει ότι θα ακολουθήσει η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων.

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΕΔΙΠ

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΕΔΙΠ συγκροτήθηκε σε σώμα στις 6/2/2018 και αποτελείται από τους εξής:

Πρόεδρος: Γεώργιος Σταματογιάννης, Πρόεδρος ΔΣΠ

Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Κορκίδης, Πρόεδρος ΕΣΕΕ

Γεν. Γραμματέας: Δέσποινα Λιαπάκη

Ταμίας: Γιάννης Βουτσινάς, Πρόεδρος ΕΕΕ

Μέλη: Ανδριανός Μιχάλαρος, Ματθαίος Τριαντάφυλλος, Ανδρέας Παλευρατζής-Ασόβερ.

Διευθυντής κατάρτισης: Δημήτριος Τσικρικάς, Αναπληρώτρια Λία Αθανασίου

Διευθύντρια: Παναγιώτα Μπουρλετίδου

Συντονιστής: Ευάγγελος Αναγνώστου

ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ ΕΞΟΡΥΞΗΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ:

ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ;

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Δρ.Ν. Δικηγόρου

Αναπληρωτή Προϊσταμένου Νομικού Τμήματος της Ο.Λ.Π. Α.Ε.

Το επίκαιρο ζήτημα της αποτελεσματικής νομικής προστασίας σε περίπτωση μίας εκτεταμένης περιβαλλοντικής καταστροφής από μεγάλη διαρροή πετρελαίου για οποιαδήποτε αιτία (λχ. από έκρηξη) από τις πλατφόρμες εξόρυξης πετρελαίου, μπορεί να διερευνηθεί, τόσο, σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Δικαίου, της Οδηγίας 2013/30 Ε.Ε. (1), όσο και σε επίπεδο Ελληνικού Δικαίου, του Ν. 4409/2016 (2) και του Π.Δ. 148/2009 (3). Η συσχέτιση με την παρούσα Ελληνική συγκυρία είναι αναπόφευκτη (4).

1. Η Οδηγία 2013/30/ Ε.Ε.

Η Οδηγία 2013/30/ ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 2013 « για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ» αποτέλεσε τομή στο ενωσιακό και εθνικό Δίκαιο.

Στο Προοίμιο της Οδηγίας 2013/30/ ΕΕ αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότ : « Τα σοβαρά ατυχήματα που σχετίζονται με υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου είναι πιθανόν να έχουν καταστρεπτικές και μη αναστρέψιμες συνέπειες στο περιβάλλον των θαλασσών και των παράκτιων περιοχών, καθώς και σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο στις παράκτιες οικονομίες. Τα ατυχήματα που σχετίζονται με υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, κυρίως δε το ατύχημα που συνέβη το 2010 στον Κόλπο του Μεξικού, ευαισθητοποίησαν το κοινό για τους κινδύνους που ενέχουν οι εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου και απετέλεσαν κίνητρο για επανεξέταση των πολιτικών που αποσκοπούν στη διαφύλαξη της ασφάλειας αυτών των εργασιών. Οι κίνδυνοι σχετικά με σοβαρά υπεράκτια ατυχήματα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων πετρελαίου και φυσικού αερίου είναι μεγάλοι. Με τη μείωση του κινδύνου ρύπανσης των υπεράκτιων υδάτων, η παρούσα Οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στη διασφάλιση της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ιδίως δε στην επίτευξη ή διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης το αργότερο έως το 2020, στόχος που ορίζεται στην οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική). Η Οδηγία 2008/56/ΕΚ θέτει ως έναν εκ των κεντρικών στόχων της την αντιμετώπιση των

αθροιστικών επιπτώσεων όλων των δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον, αποτελεί δε τον περιβαλλοντικό πυλώνα της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής. Η εν λόγω πολιτική αφορά τις υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, καθώς απαιτεί να συνδέονται οι ιδιαίτερες ανησυχίες κάθε οικονομικού κλάδου με τον γενικό σκοπό της εξασφάλισης πλήρους κατανόησης των ωκεανών, των θα-

λασσών και των παράκτιων περιοχών, με στόχο τη διαμόρφωση συνεκτικής προσέγγισης για τις θάλασσες η οποία θα λαμβάνει υπόψη όλες τις οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές πτυχές, μέσω της χρησιμοποίησης θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και γνώσεων για τη θάλασσα. ».

Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ «Ζητήματα που αφορούν την ασφάλεια και το περιβάλλον σε σχέση με τις άδειες» αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι: « 1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις για τη χορήγηση ή τη μεταβίβαση αδειών εκτέλεσης υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου λαμβάνουν υπόψη την ικανότητα του αιτούντος τέτοια άδεια να πληροί τις απαιτήσεις για εργασίες στο πλαίσιο της άδειας, όπως απαιτείται στις σχετικές διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, ιδίως δε της παρούσας οδηγίας.

2. Συγκεκριμένα, κατά την αξιολόγηση της τεχνικής και οικονομικής ικανότητας του αιτούντος άδεια, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα εξής: α) ο κίνδυνος, η επικινδυνότητα και τυχόν άλλες συναφείς πληροφορίες που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη περιοχή αδειοδότησης, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του κόστους της υποβάθμισης του θαλασσίου περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, β) το συγκεκρι-

μένο στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, γ) οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε χρηματοοικονομικής ασφάλειας, για την κάλυψη των ευθυνών που ενδέχεται να προκύψουν από τις εν λόγω υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης για ενδεχόμενες οικονομικές ζημιές όταν αυτή η ευθύνη προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία, δ) οι διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις επιδόσεις του αιτούντος όσον αφορά την ασφάλεια και το περιβάλλον, μεταξύ άλλων και όσον αφορά σοβαρά ατυχήματα, εφόσον ενδείκνυται για τις εργασίες για τις οποίες ζητήθηκε η χορήγηση άδειας. Πριν από τη χορήγηση ή τη μεταβίβαση άδειας υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου, η αδειοδοτούσα αρχή ζητεί, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, τη γνώμη της αρμόδιας αρχής.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αδειοδοτούσα αρχή χορηγεί άδεια μόνο στην περίπτωση που θεωρήσει επαρκείς τις αποδείξεις του αιτούντος ότι ο αιτών έχει λάβει ή θα λάβει κατάλληλη μέριμνα, βάσει ρυθμίσεων που θα αποφασιστούν από τα κράτη μέλη, προκειμένου να καλυφθούν ευθύνες που ενδέχεται να προκύψουν από τις υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου του αιτούντος.

Αυτή η μέριμνα τίθεται σε ισχύ και ενεργοποιείται κατά την έναρξη των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου. Τα κράτη μέλη ζητούν από τους αιτούντες να αποδείξουν, με τον κατάλληλο τρόπο, τις τεχνικές και οικονομικές τους ικανότητες και να παράσχουν οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία αναφορικά με την περιοχή που καλύπτεται από την άδεια και το συγκεκριμένο στάδιο υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου. Τα κράτη μέλη εκτιμούν την επάρκεια της μέριμνας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο προκειμένου να διαπιστώσουν εάν ο αιτών διαθέτει επαρκείς χρηματοοικονομικούς πόρους για την άμεση έναρξη και την απρόσκοπτη συνέχιση όλων των δράσεων που είναι αναγκαίες για αποτελεσματική αντιμετώπιση καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης και την επακόλουθη αποκατάσταση.....

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, τουλάχιστον, διαδικασίες που διασφαλίζουν άμεσο και αποτελεσματικό χειρισμό των αγωγών αποζημίωσης, μεταξύ άλλων και όσον αφορά αποζημιώσεις για διασυνοριακά περιστατικά. EL L 178/76 Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης 28.6.201. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους κατόχους άδειας να διατηρούν επαρκείς ικανότητες ώστε να ανταποκρίνονται στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις τους που προκύπτουν από υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου.

4. Η αδειοδοτούσα αρχή ή ο κάτοχος άδειας διορίζουν τον φορέα εκμετάλλευσης. Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης πρόκειται να διοριστεί από τον κάτοχο άδειας, η αδειοδοτούσα αρχή ενημερώνεται εκ των προτέρων για τον διορισμό. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η αδειοδοτούσα αρχή, αν κριθεί απαραίτητο σε διαβούλευση με την αρμόδια αρχή, έχει τη δυνατότητα να προβάλει αντιρρήσεις στον διορισμό του φορέα εκμετάλλευσης.....

5. Οι διαδικασίες αδειοδότησης για υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου που αφορούν μια δεδομένη περιοχή αδειοδότησης οργανώνονται με τρόπο ώστε οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται κατόπιν εξερεύνησης να μπορούν να εξεταστούν από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της παραγωγής.

6. Όταν εκτιμούνται οι τεχνικές και χρηματοοικονομικές ικανότητες αιτούντος άδεια, δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε περιβαλλοντολογικά ευαίσθητο θαλάσσιο και παράκτιο περιβάλλον, συγκεκριμένα στα οικοσυστήματα που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο μετριασμού της αλλαγής του κλίματος και προσαρμογής σε αυτήν, όπως είναι τα αλατούχα έλη και τα υποθαλάσσια λιβάδια, καθώς επίσης και στις θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές, όπως είναι οι ειδικές ζώνες διατήρησης σύμφωνα με την οδηγία

92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (1), οι ζώνες ειδικής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (2) και οι θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές που έχουν συμφωνηθεί από την Ένωση ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο οποιωνδήποτε διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη.

Σύμφωνα, επίσης, με το άρθρο 7 της Οδηγίας 2013/30/ Ε Ε « Ευθύνη για περιβαλλοντικές ζημιές » αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι : «Με την επιφύλαξη του υφιστάμενου πεδίου εφαρμογής των ευθυνών σχετικά με την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας δυνάμει της οδηγίας 2004/35/ΕΚ, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο κάτοχος άδειας είναι οικονομικά υπεύθυνος για την πρόληψη και αποκατάσταση των περιβαλλοντικών ζημιών, κατά τα οριζόμενα στην εν λόγω οδηγία, που προκαλούνται από υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου οι οποίες πραγματοποιούνται από τον κάτοχο άδειας ή τον φορέα εκμετάλλευσης ή για λογαριασμό τους. 2. Συγκεκριμένα, κατά την αξιολόγηση της τεχνικής και οικονομικής ικανότητας του αιτούντος άδεια, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα εξής:

α) ο κίνδυνος, η επικινδυνότητα και τυχόν άλλες συναφείς πληροφορίες που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη περιοχή αδειοδότησης, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του κόστους της υποβάθμισης του θαλασσίου περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, β) το συγκεκριμένο στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, γ) οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε χρηματικοοικονομικής ασφάλειας, για την κάλυψη των ευθυνών που ενδέχεται να προκύψουν από τις εν λόγω υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης για ενδεχόμενες οικονομικές ζημιές όταν αυτή η ευθύνη προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία,

δ) οι διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις επιδόσεις του αιτούντος όσον αφορά την ασφάλεια και το περιβάλλον, μεταξύ άλλων και όσον αφορά σοβαρά ατυχήματα, εφόσον ενδείκνυται για τις εργασίες για τις οποίες ζητήθηκε η χορήγηση άδειας.

Πριν από τη χορήγηση ή τη μεταβίβαση άδειας υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου, η αδειοδοτούσα αρχή ζητεί, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, τη γνώμη της αρμόδιας αρχής.....

6. Όταν εκτιμούνται οι τεχνικές και χρηματοοικονομικές ικανότητες αιτούντος άδεια, δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε περιβαλλοντολογικά ευαίσθητο θαλάσσιο και παράκτιο περιβάλλον, συγκεκριμένα στα οικοσυστήματα που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο μετριασμού της αλλαγής του κλίματος και προσαρμογής σε αυτήν, όπως είναι τα αλατούχα έλη και τα υποθαλάσσια λιβάδια, καθώς επίσης και στις θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές, όπως είναι οι ειδικές ζώνες διατήρησης σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (1), οι ζώνες ειδικής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (2) και οι θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές που έχουν συμφωνηθεί από την Ένωση ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο οποιωνδήποτε διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη.

2. Ο Ν. 4409/2016

Άρθρο 7

Ευθύνη για περιβαλλοντικές ζημιές
(Άρθρο 7 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ)

Με την επιφύλαξη του υφιστάμενου πεδίου εφαρμογής των ευθυνών σχετικά με την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας σύμφωνα με το Π.Δ. 148/2009 (Α' 190), σε κάθε περίπτωση, ο κάτοχος άδειας είναι οικονομικά υπεύθυνος για την πρόληψη και αποκατάσταση των περιβαλλοντικών ζημιών όπως αυτές ορίζονται στο Π.Δ. 148/2009, που προκαλούνται από υπεράκτιες εργασίες υδρογονανθράκων, οι οποίες πραγματοποιούνται από τον κά-

τοχο άδειας ή το διαχειριστή ή για λογαριασμό τους.

Άρθρο 21

Διασφάλιση συμμόρφωσης προς το ρυθμιστικό πλαίσιο για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων (Άρθρο 21 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ)

1. Οι διαχειριστές και οι ιδιοκτήτες Μ.Π.Εγκ. συμμορφώνονται με τα μέτρα που καθορίζονται στην έκθεση μεγάλων κινδύνων και στα σχέδια, που αναφέρονται στην κοινοποίηση εργασιών γεώτρησης, καθώς και στην κοινοποίηση συνδυασμένων εργασιών, οι οποίες υποβάλλονται σύμφωνα με τις περιπτώσεις ε, η' και θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 αντίστοιχα.....

3. Η Αρμόδια Αρχή καταρτίζει ετήσια σχέδια για την αποτελεσματική εποπτεία μεγάλων κινδύνων, μεταξύ άλλων και μέσω επιθεωρήσεων, βάσει διαχείρισης κινδύνου και λαμβάνοντας ιδιαίτερως υπόψη τη συμμόρφωση προς την έκθεση μεγάλων κινδύνων και τα λοιπά έγγραφα που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 11. Η αποτελεσματικότητα των σχεδίων επανεξετάζεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα που καθορίζει η Αρμόδια Αρχή, η οποία και λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωσή τους.

Άρθρο 29

Εξωτερικά σχέδια αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και ετοιμότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης
(Άρθρο 29 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ)

1. Η Αρμόδια Αρχή, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας και τους λοιπούς αρμόδιους φορείς, καταρτίζει σε εθνικό επίπεδο σχέδιο αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης που καλύπτει όλες τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις υδρογονανθράκων ή συνδεδεμένες υποδομές, καθώς και πε-

ριοχές που ενδέχεται να πληγούν. Μετά την κατά νόμο έγκριση του ανωτέρω εθνικού σχεδίου και με βάση αυτό, η Αρμόδια Αρχή σε συνεργασία με συναρμόδιους φορείς, τους οικείους διαχειριστές και ιδιοκτήτες Μ.Π.Εγκ. και, κατά περίπτωση, τους κατόχους άδειας, καταρτίζουν εξωτερικά σχέδια αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης που καλύπτουν όλες τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις υδρογονανθράκων ή συνδεδεμένες υποδομές, καθώς και περιοχές που ενδέχεται να πληγούν.....

2. Τα ως άνω εξωτερικά σχέδια αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης λαμβάνουν υπόψη την πλέον επικαιροποιημένη έκδοση των εσωτερικών σχεδίων αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης για τις υφιστάμενες ή προγραμματιζόμενες εγκαταστάσεις ή για τις συνδεδεμένες υποδομές στην περιοχή που καλύπτεται από το εξωτερικό σχέδιο αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

3. Τα εξωτερικά σχέδια αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης καταρτίζονται σύμφωνα με το Παράρτημα 7 και είναι διαθέσιμα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ενδέχεται να επηρεαστούν και στο κοινό. Κατά τη διάθεση των εξωτερικών σχεδίων αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, οι πληροφορίες που δημοσιοποιούνται δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια και τη λειτουργία των υπεράκτιων εγκαταστάσεων υδρογονανθράκων ούτε να βλάπτουν τα οικονομικά συμφέροντα του Δημοσίου ή την ατομική ασφάλεια και προσωπικότητα των υπαλλήλων που ασκούν σχετικά καθήκοντα.....

Άρθρο 30

Αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης (Άρθρο 30 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ)

1. Ο διαχειριστής ή, κατά περίπτωση, ο ιδιοκτήτης Μ.Π.Εγκ. υποχρεούται να ειδοποιεί αμελλητί τις, κατά περίπτωση, αρμόδιες αρχές και φορείς, σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος ή κατάστασης, συναρτώμενης με άμεσο κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος. Στην εν λόγω ειδοποίηση περιγράφονται οι συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων, όποτε είναι δυνατόν, της προέλευσης, των πιθανών επιπτώσεων στο περιβάλλον και των πιθανών σοβαρών συνεπειών τους.....

3. Σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος, ο διαχειριστής ή ο ιδιοκτήτης Μ.Π.Εγκ. υποχρεούνται να λαμβάνουν αμελλητί όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποτροπή της κλιμάκωσής του και τον μετριασμό των επιπτώσεών του. Οι, κατά περίπτωση, αρμόδιες αρχές και φορείς δύναται να συνδράμουν το διαχειριστή ή τον ιδιοκτήτη Μ.Π.Εγκ. περιλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της παροχής πρόσθετων πόρων.

4. Κατά την αντιμετώπιση έκτακτης ανάγκης, συλλέγονται οι πληροφορίες που απαιτούνται για τη διεξοδική διερεύνηση του ατυχήματος σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 26.

Άρθρο 33

Τροποποίηση του Π.Δ. 148/2009 (Α' 190) (Άρθρο 38 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ)

Η περίπτωση β' της παρ. 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 148/2009 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«β) Ζημία των υδάτων, ήτοι οποιαδήποτε ζημία επηρεάζει δυσμενώς σε σημαντικό βαθμό: αα) την οικολογική, χημική ή ποσοτική κατάσταση ή το οικολογικό δυναμικό των υδάτων, όπως ορίζουν ο Ν. 3199/2003 (Α' 280) και το Π.δ. 51/2007 (Α' 54) που θεσπίστηκαν για την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, εξαιρουμένων των δυσμενών επιπτώσεων στις οποίες εφαρμόζεται η παρ. 7 του άρθρου 4 του ανωτέρω Π.δ., ή ββ) την περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων, όπως ορίζει ο Ν. 3983/2011 (Α' 144), για τις πτυχές της περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που δεν καλύπτονται από το Ν. 3199/2003 και το Π.δ. 51/2007».

3. Π.Δ. 148/2009 Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος προσαρμόζεται η εθνική νομοθεσία προς τις διατάξεις

της Οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 143/56/30.4.2004), όπως η Οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 102/15/11.4.2006).

Άρθρο 8

Πρόληψη περιβαλλοντικών ζημιών
(άρθρα 5 και 11 παρ. 3 Οδηγίας)

1. Σε περίπτωση άμεσης απειλής περιβαλλοντικής ζημίας, ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται, χωρίς προειδοποίηση, να λαμβάνει αμελλητί τα κατά την κρίση του απαραίτητα προληπτικά μέτρα και να ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή, για όλες τις σχετικές πτυχές της κατάστασης. Για τον προσδιορισμό των εν λόγω μέτρων λαμβάνονται υπόψη κατ' αναλογία και στο μέτρο του δυνατού, τα κριτήρια που προβλέπονται στην παράγραφο 1.3 του Παραρτήματος II του άρθρου 21. Είναι δυνατόν, με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, μετά από εισήγηση του ΣΥΓΑΠΕΖ, να προσδιορίζονται πρόσθετα κριτήρια για τα ληπτέα μέτρα πρόληψης από τους φορείς εκμετάλλευσης.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί ανά πάσα στιγμή:

α) να απαιτήσει από τον φορέα εκμετάλλευσης την παροχή πληροφοριών για την τυχόν άμεση απειλή περιβαλλοντικής ζημίας, ή για περιπτώσεις που υπάρχουν υποψίες για τέτοια άμεση απειλή,

β) να απαιτήσει από τον φορέα εκμετάλλευσης να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του για την άμεση λήψη των αναγκαίων μέτρων πρόληψης

γ) να δώσει εγγράφως εντολές και οδηγίες στον φορέα εκμετάλλευσης, σχετικά με τα αναγκαία προληπτικά μέτρα που υποχρεωτικά πρέπει αυτός να λάβει,

δ) να λάβει η ίδια, σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης που ευθύνεται, τα αναγκαία προληπτικά μέτρα.

3. Η αρμόδια αρχή σύμφωνα με την ως άνω παράγραφο 2:

α) λαμβάνει η ίδια τα ανωτέρω προληπτικά μέτρα και σε περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί ή δεν υποχρεούται δυνά-

μει του άρθρου 11 (παρ. 4 και 5) του παρόντος διατάγματος, αναλαμβάνει τις σχετικές δαπάνες, β) μπορεί να εξουσιοδοτεί τρίτους ή να απαιτεί από τρίτους να εκτελέσουν τα εν λόγω προληπτικά μέτρα.

Άρθρο 9

Δράση αποκατάστασης
(άρθρα 6 και 11 παρ. 2 και 3 Οδηγίας)

1. Όταν επέλθει περιβαλλοντική ζημία, ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται:

α) να ενημερώνει αμελλητί το ΥΠΕΧΩΔΕ ή την αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος της οικείας Περιφέρειας για όλες τις σχετικές πτυχές της κατάστασης.

β) να λαμβάνει ο ίδιος, χωρίς προειδοποίηση, όλα τα αντικειμενικώς εφικτά μέτρα, σύμφωνα με τα κριτήρια του Παραρτήματος II του άρθρου 21 και τυχόν πρόσθετα κριτήρια που προσδιορίζονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, για τον άμεσο έλεγχο, περιορισμό, απομάκρυνση ή άλλου είδους διαχείριση των συγκεκριμένων ρύπων ή/και οποιωνδήποτε άλλων ζημιογόνων παραγόντων, προκειμένου να περιορισθεί ή να προληφθεί η περαιτέρω περιβαλλοντική ζημία και οι δυσμενείς συνέπειες αυτής στην ανθρώπινη υγεία ή η περαιτέρω υποβάθμιση των υπηρεσιών,

γ) να υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή πρόταση μέτρων αποκατάστασης των περιβαλλοντικών ζημιών, σύμφωνα με το άρθρο 10 του παρόντος διατάγματος και

δ) να διενεργεί αμελλητί την δική του αξιολόγηση για το μέγεθος και τη σοβαρότητα της προκληθείσας ζημίας και να παράσχει κάθε αναγκαία πληροφορία και στοιχείο στην αρμόδια αρχή καθώς και στην εταιρία ή τον οργανισμό που τυχόν του παρέχει χρηματοοικονομική ασφάλεια, σύμφωνα με το άρθρο 14.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί ανά πάσα στιγμή:

α) να απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης συμπληρωματικές πληροφορίες για οποιαδήποτε προκληθείσα ζημία,

β) να λάβει όλα τα εφικτά μέτρα ή να απαιτήσει από τον φορέα εκμετάλλευσης να λάβει υποχρεωτικά τα μέτρα αυτά ή να του δώσει εγγράφως σχετικές εντολές, για τον άμεσο έλεγχο, περιορισμό, απομάκρυνση ή άλλου είδους διαχείριση των συγκεκριμένων ρύπων

ή/και οποιωνδήποτε άλλων ζημιογόνων παραγόντων, προκειμένου να περιορισθούν η ήδη επελευθέρωσα περιβαλλοντική ζημία και οι τυχόν δυσμενείς συνέπειες αυτής στην ανθρώπινη υγεία ή να προληφθεί περαιτέρω περιβαλλοντική ζημία ή υποβάθμιση των υπηρεσιών,
 γ) να δώσει εγγράφως εντολές και οδηγίες στον φορέα εκμετάλλευσης, σχετικά με τα αναγκαία μέτρα αποκατάστασης, που υποχρεωτικά πρέπει αυτός να λάβει
 δ) να λάβει η ίδια, σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης που ευθύνεται, τα αναγκαία μέτρα αποκατάστασης.....

Άρθρο 11

Δαπάνες πρόληψης και αποκατάσταση
 (άρθρα 8 και 10 Οδηγίας)

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης επιβαρύνεται με τις δαπάνες των δράσεων πρόληψης και αποκατάστασης που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν διάταγμα.
2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή ανακτά από τον φορέα εκμετάλλευσης που προκάλεσε την περιβαλλοντική ζημία ή την άμεση απειλή τέτοιας ζημίας, μέσω ασφαλιστικής κάλυψης ή άλλων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 14, τις δαπάνες με τις οποίες αυτή επιβαρύνθηκε για την ανάληψη δράσεων πρόληψης ή αποκατάστασης, κατ'εφαρμογή του παρόντος διατάγματος...
3. Η αρμόδια αρχή, μπορεί να αποφασίσει να μην ανακτήσει το συνολικό ποσό των δαπανών σε περίπτωση που τα απαιτούμενα προς τούτο έξοδα υπερβαίνουν το ανακτήσιμο ποσό ή σε περίπτωση που δεν μπορεί να προσδιορισθεί ο υπεύθυνος φορέας εκμετάλλευσης.
4. Ο φορέας εκμετάλλευσης απαλλάσσεται από την υποχρέωση του να καταβάλει στην αρμόδια αρχή, τις δαπάνες των δράσεων πρόληψης ή αποκατάστασης που αναλαμβάνονται δυνάμει του παρόντος διατάγματος, εάν αποδείξει ότι η περιβαλλοντική ζημία ή η άμεση απειλή τέτοιας ζημίας:
 - α) ανάγεται σε πράξη ή παράλειψη τρίτου και επήλθε

παρά την ύπαρξη των ενδεδειγμένων μέτρων ασφαλείας, ή

β) ανάγεται σε συμμόρφωση προς υποχρεωτική διαταγή ή εντολή δημόσιας αρχής, η οποία οδήγησε τον φορέα εκμετάλλευσης σε ενέργειες, στο πλαίσιο της δραστηριότητας του, που προκάλεσαν την περιβαλλοντική ζημία ή την άμεση απειλή τέτοιας ζημίας. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις που η διαταγή ή εντολή έχει δοθεί για την αντιμετώπιση μιας εκπομπής ή ενός τυχαίου γεγονότος που προκλήθηκε προγενέστερα, εξ αιτίας της δραστηριότητας του φορέα εκμετάλλευσης

5.1. Ο φορέας εκμετάλλευσης απαλλάσσεται από την υποχρέωση του να καταβάλει τις δαπάνες των δράσεων αποκατάστασης, που αναλαμβάνονται δυνάμει του παρόντος διατάγματος, εφόσον αποδείξει ότι δεν ενήργησε με δόλο ή αμέλεια και ότι για την περιβαλλοντική ζημία συντρέχει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η εκπομπή ή το γεγονός που αποτελεί την άμεση αιτία της περιβαλλοντικής ζημίας, έχει προβλεφθεί ρητά στην έγκριση ή άδεια που του χορηγήθηκε από δημόσια αρχή, σύμφωνα με τις κείμενες σχετικές διατάξεις, για τη νόμιμη άσκηση της δραστηριότητας του, η οποία περιλαμβάνεται στο Παράρτημα ΙΙΙ....

β) η περιβαλλοντική ζημία προκλήθηκε από εκπομπή ή δραστηριότητα ή οποιοδήποτε τρόπο χρήσης προϊόντος στο πλαίσιο δραστηριότητας του, η οποία δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί ότι θα προκαλούσε περιβαλλοντική ζημία, σύμφωνα με το επίπεδο των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων που υπήρχε κατά τον χρόνο που έλαβε χώρα η εκπομπή ή η δραστηριότητα.

5.2. Όταν συντρέχει μία από τις ανωτέρω προϋποθέσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεώνεται στην τήρηση και εφαρμογή μέτρων πρόληψης και αποκατάστασης των περιβαλλοντικών ζημιών. Τις σχετικές δαπάνες που καταβάλει, τις ανακτά, εφαρμοζόμενων κατ'αναλογία των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του παρόντος διατάγματος.

6. Η αναγκαστική είσπραξη των δαπανών πρόληψης και αποκατάστασης γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ, υπέρ του Δημοσίου. Σε περίπτωση θανάτου ή εξαφάνισης του φορέα εκμετάλλευσης, η σχε-

τική υποχρέωση θα βαρύνει ανάλογα τους καθολικούς του διαδόχους.

7. Η αξίωση της αρμόδιας αρχής να ανακτήσει τις δαπάνες από τον φορέα εκμετάλλευσης παραγράφεται μετά πενταετία αφότου ολοκληρώθηκαν τα αναγκαία μέτρα πρόληψης ή αποκατάστασης και εντοπίστηκε ο φορέας εκμετάλλευσης.

8. Είναι δυνατόν στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο παρόν διάταγμα, αντί της αρμόδιας αρχής, να αναλαμβάνει η αδειοδοτούσα ή άλλη δημόσια αρχή, μετά από συνεννόηση με την αρμόδια αρχή, το σύνολο ή μέρος των δαπανών για τις δράσεις πρόληψης και αποκατάστασης των περιβαλλοντικών ζημιών.

9. Σε περίπτωση που φυσικό ή νομικό πρόσωπο ενεργεί με δική του πρωτοβουλία, κατόπιν όμως συνεννόησης και συνεργασίας με την αρμόδια αρχή, προς αντιμετώπιση περιβαλλοντικής ζημίας ή άμεσης απειλής τέτοιας ζημίας και λάβει στο σύνολο τους ή μερικώς, τα αναγκαία σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος μέτρα πρόληψης ή αποκατάστασης, δικαιούται να αναζητήσει από τον φορέα εκμετάλλευσης που προκάλεσε την περιβαλλοντική ζημία ή την άμεση απειλή τέτοιας ζημίας, τις δαπάνες που κατέβαλε για τη λήψη των ανωτέρω μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί αδικαιολόγητου πλουτισμού (άρθρα 904 επ.) ή διοίκησης αλλοτρίων (άρθρα 730 επ.), εφαρμοζομένων εν προκειμένω αναλογικώς. Η ανωτέρω αξίωση παραγράφεται μετά πενταετία αφότου ολοκληρώθηκαν τα αναγκαία μέτρα πρόληψης ή αποκατάστασης και εντοπίστηκε ο φορέας εκμετάλλευσης.

Άρθρο 12

Καταλογισμός δαπανών πρόληψης και αποκατάστασης στην περίπτωση πλειόνων υπευθύνων φορέων εκμετάλλευσης -Συντρέχον πταίσμα (άρθρο 9 Οδηγίας)

1. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι για την προκληθείσα περιβαλλοντική ζημία ή την άμεση απειλή τέτοιας ζημίας ευθύνονται πλείονες φορείς εκμετάλλευσης, για τον καταλογισμό και την αναζήτηση των δαπανών πρόληψης ή αποκατάστασης εφαρμόζονται αναλογικώς τα άρθρα 926 και 927 του Αστικού Κώδικα. Η αναγωγική απαίτηση ενός

φορέα εκμετάλλευσης έναντι άλλου συνυπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης, βάσει του άρθρου 927 του Αστικού Κώδικα, παραγράφεται μετά πενταετία αφότου ο πρώτος κατέβαλε στην αρμόδια αρχή τις γενόμενες από αυτήν δαπάνες και έλαβε γνώση του προσώπου του συνυπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από την τελευταία γνώση, η αναγωγική αυτή απαίτηση παραγράφεται μετά την πάροδο είκοσι ετών από την καταβολή των δαπανών στην αρμόδια αρχή.....

2. Όταν η περιβαλλοντική ζημία ή η άμεση απειλή τέτοιας ζημίας προκαλούνται από τη χρήση προϊόντος, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να στραφεί αναγωγικά κατά του παραγωγού, του εισαγωγέα ή του προμηθευτή του προϊόντος και να ζητήσει απ' αυτόν το ποσόν των δαπανών που έχει καταβάλει, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης περιορίστηκε αυστηρά, κατά την ανάπτυξη της δραστηριότητάς του, στις προϋποθέσεις που είχαν καθορισθεί για τη χρήση του προϊόντος καθώς και στην ισχύουσα νομοθεσία κατά το χρόνο του γεγονότος που προκάλεσε την περιβαλλοντική ζημία ή την άμεση απειλή τέτοιας ζημίας.....

3. Σε περίπτωση που υφίσταται από την πλευρά της αρμόδιας αρχής ή άλλης δημόσιας αρχής συντρέχον πταίσμα στην πρόκληση ή την επέκταση της περιβαλλοντικής ζημίας ή της άμεσης απειλής τέτοιας ζημίας, είτε διά πράξεως είτε διά παραλείψεως της εν λόγω αρχής ή άλλης δημόσιας αρχής, για τον καταλογισμό και την αναζήτηση των δαπανών πρόληψης ή αποκατάστασης εφαρμόζεται, υπέρ του υπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης, αναλογικώς το άρθρο 300 του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 14

Χρηματοοικονομική ασφάλεια (άρθρο 14 Οδηγίας)

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διατάγματος, προκειμένου να καλύψουν την ευθύνη τους που απορρέει από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος, μπορούν να κάνουν χρήση χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ιδιωτικής ασφάλισης καθώς και άλλων μορφών χρηματοοικονομικών εγγυήσεων), μέσω των κατάλληλων οικονομικών και χρηματοπιστωτικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων χρηματοπιστωτικών μηχανισμών σε περίπτωση αφερεγγυότητας.....

2. Από την 1η Μαΐου 2010, ξεκινά η υποχρεωτική υπαγωγή των επαγγελματικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, σε σύστημα χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ιδιωτικής ασφάλισης καθώς και άλλων μορφών χρηματοοικονομικών εγγυήσεων), μέσω των κατάλληλων οικονομικών και χρηματοπιστωτικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων χρηματοπιστωτικών μηχανισμών σε περίπτωση αφερεγγυότητας....

3. Για όσες από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, έχει ήδη θεσπισθεί, πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος διατάγματος, σύστημα υποχρεωτικής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ιδιωτικής ασφάλισης καθώς και άλλων μορφών χρηματοοικονομικών εγγυήσεων), για τη νόμιμη άσκηση τους, οι εν λόγω δραστηριότητες εξακολουθούν και μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος να παραμένουν στο καθεστώς της εν λόγω χρηματοοικονομικής ασφάλειας.....

4. Από την Θεωρία στην Πράξη και από το γράμμα του Νόμου στην πραγματικότητα υπάρχει, όμως, τεράστια απόσταση.

Μπορεί, εύκολα να φαντασθεί κανείς τι θα σημαίνει, όχι μόνο για την καθημερινότητα των πολιτών, αλλά ευρύτερα για την αλιεία, τον τουρισμό και την εθνική οικονομία στην Ελλάδα μία περιβαλλοντική καταστροφή ισοδύναμη με εκείνη του κόλπου του Μεξικού (λ.χ. στο Αιγαίο ή στο Ιόνιο και γενικότερα στην κλειστή Μεσόγειο θάλασσα).

Μπορεί, επίσης, να φαντασθεί κανείς την έκταση

ενός παρόμοιου περιβαλλοντικού εγκλήματος, μόνο, εάν συλλογισθεί τι σήμαινε για τον Σαρωνικό κόλπο μία, μικρής σχετικά εκτάσεως, πετρελαιοκηλίδα, που διέρρευσε πριν μερικούς μήνες, από το ναυάγιο Αγία Ζώνη ΙΙ.

Επομένως, ποιός μπορεί να διαβεβαιώσει τον Ελληνικό λαό ότι όλα τα παραπάνω νομικά κείμενα μπορούν in concreto να αποτρέψουν μία πραγματική περιβαλλοντική καταστροφή στην κλειστή θάλασσα του Αιγαίου όταν πολλαπλασιασθούν ανεξέλεγκτα οι πλωτές εξέδρες εξόρυξης πετρελαίου ; Ποιός μπορεί, επίσης, να διαβεβαιώσει τους πολίτες της Χώρας μας ότι τα ανωτέρω μπορούν να αποτελέσουν μία αποτελεσματική νομική ασπίδα απέναντι σε τεράστια οικονομικά συμφέροντα πολυεθνικών εταιρειών, τα οποία αποσκοπώντας αποκλειστικά στο κέρδος μπορούν να καταστρατηγήσουν ακόμη και τις αρτιότερες νομικές διατάξεις ; Ποιος, τέλος, μπορεί να αποκλείσει την πρόκληση μίας καταστροφής από τις πλωτές εξέδρες εξόρυξης πετρελαίου, είτε από ανωτέρα βία (λχ. μεγάλο σεισμό, ακραία καιρικά φαινόμενα), είτε από ανθρώπινη αμέλεια (λχ. σοβαρή παραβίαση κανόνων ασφαλείας, αστοχία υλικών) ;

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Η προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος, όμως, είναι μία διαχρονική αξία και όρος sine qua non για την επιβίωση του πλανήτη Γη.

Αξιωματόνυτη, σε σχέση με τα ανωτέρω είναι και η απόφαση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΙΜΟ) «Resolution A672(16) 19/10/1989 on IMO Guidelines and Standards for the Removal of Off-shore Installations and Structures on the Continental Shelf and the Exclusive Economic Zone ».

Αξίζει, τέλος, να αναφερθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 136 της Σύμβασης του Ο.Η.Ε. για το Δίκαιο της Θάλασσας (10-12-1982), ο θαλάσσιος και ωκεάνιος βυθός και το υπέδαφός τους πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας των Κρατών - μελών αποτελούν “κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας”.

Θέλουμε κούρεμα του χρέους ή σοβαρό κράτος;

Κριτικής Αλέξανδρος
Δικηγόρος, ΜΔΕ

Το 2018 μόλις μπήκε και οι κυβερνώντες πανηγυρίζουν, ότι σε λίγο καιρό βγαίνουμε από τα μνημόνια. Μετά από τόσα χρόνια σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής και αυστηρής λιτότητας ήρθε η ώρα κατά τους ΣΥΡΙΖΑΙΟΥΣ να βγούμε επιτέλους από τα μνημόνια. Και φυσικά ούτε λέξη για το δυσβάστακτο χρέος. Πως θα το αποπληρώσουμε; Θα ζητήσουμε επιμήκυνση ή κούρεμα; Τι είναι προτιμότερο για την πολυπαθη Ελλάδα; Ένα σοβαρό κούρεμα χρέους είναι αναμφισβήτητο σωτήριο για τη χώρα. Ένα χρέος για το οποίο λίγο ή πολύ δεν ευθύνεται ο μέσος Έλληνας πολίτης για την διόγκωση του. Τουναντίον ορισμένοι κακοί και λαϊκιστές πολιτικοί ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό, καθώς σε αυτούς ο ελληνικός λαός έδωσε την εντολή όλα αυτά τα χρόνια να τον κυβερνήσει, είναι πραγματικά σωτηρία για τη χώρα!

Βέβαια ας μην τρέφουμε αυταπάτες. Το χρέος δεν είναι μόνο δική μας υπόθεση. Είναι υπόθεση όλων των κρατών. Το παγκόσμιο άλλωστε χρέος είναι γεγονός, πως ξεπερνά κατά πολύ το παγκόσμιο ΑΕΠ. Συγκεκριμένα είναι 225% του παγκόσμιου ΑΕΠ (Πηγή Worldeconomicoffinancialsurveys, ΔΝΤ2016). Προβάλει εύλογα λοιπόν το ερώτημα. Μήπως το παγκόσμιο χρέος είναι επίπλαστο και συνεπώς μια τεράστια φούσκα; Μήπως είναι δημιούργημα των αγορών; Άλλωστε η ιστορία έχει αποδείξει, ότι οι αγορές χρηματοδοτούν με άνεση επίπεδα χρεών μεγαλύτερα από αυτά, που προβλέπουν οι θεωρίες.

Από την άλλη ακόμη και αν διεθνώς συμφωνήσουμε κάποια στιγμή με τους δανειστές μας κούρεμα χρέους μελλοντικά-το οποίο μακάρι να γίνει- όπως πράξαμε ήδη το 2012, είναι αρκετό; Θέλουμε ένα κούρεμα χρέους ή ένα σοβαρό και αξιόπιστο ελληνικό κράτος; Κακά τα ψέματα ακόμη και αν μας χαρίσουν οι πιστωτές μας όλο το χρέος (να σημειωθεί, ότι η Γαλλία έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις της 8 φορές ενώ η Ισπανία 6 φορές από τον 16ο αιώνα και μέχρι το τέλος του 18ου αιώνα) εμείς σε λίγα χρόνια θα το δημιουργήσουμε δυστυχώς ξανά, εάν δεν έχουμε κατορθώσει να δημιουργήσουμε ένα σοβαρό και αξιόπιστο κράτος με μείωση της γραφειοκρατίας και των δημοσίων δαπανών, με απόλυση των επίορκων υπαλλήλων, με αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, ώστε να μένουν στο δημόσιο οι άριστοι και παραγωγικοί, με λιγότερο φόρους και με σταθερό εν γένει φορολογικό καθεστώς, ώστε να προσελκύσουμε επενδύσεις.

Έχουμε ανάγκη ένα κράτος φιλικό προς το πολίτη, που να τον διευκολύνει και να τον εξυπηρετεί και όχι να τον βασανίζει. Ένα κράτος, που να μην κοστίζει πολλά στον ελληνικό λαό είναι το ζητούμενο. Ένα κράτος, που δεν είχε άλλωστε ποτέ η χώρα μας από τη σύσταση του ελληνικού κράτους. Άλλως θα βλέπουμε το τρένο της ανάπτυξης να περνά και εμείς οι «μοιραίοι» όχι μόνο να μην μπορούμε να επιβιβαστούμε, αλλά να πτωχεύουμε πολλάκις, όπως τόσες φορές πτώχευση η «Ψωροκώσταινα» στο παρελθόν...

Στοιχεία επικοινωνίας με το Σύλλογο

Facebook:

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Email: snadpeir@gmail.com

Απόστολος Κόντος,
Πρόεδρος Σ.Ν.Α.Δ.Π.
Δικηγόρος

Διαπιστευμένος διαμεσολαβητής

Αγαπητές/οι,

Υπό κανονικές συνθήκες ο ερχομός της νέας χρονιάς θε έπρεπε να συνοδεύεται από ευχές για υγεία, προκοπή και ευημερία. Οι κυβερνητικές επιλογές που αντιπαλέψαμε το προηγούμενο διάστημα και οι πρόσφατες νομοθετικές δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας. Βρισκόμαστε ενώπιον βροχής κατασχέσεων και ηλεκτρονικών πλειστηριασμών με τους εντολείς μας να έχουν απωλέσει από το νομικό οπλοστάσιό τους την αναστολή του 938 ΚΠΟΛΔ. Πολλοί συνάδελφοι μας έρχονται αντιμέτωποι με ειδοποιητήρια του ΚΕΑΟ για οφειλές του σε ασφαλιστικά ταμεία. Η απομείωση της δικηγορικής ύλης εντείνεται όλο και περισσότερο ενώ το κόστος πρόσβασης στη δικαιοσύνη με την πρόχειρη εισαγωγή νέων θεσμών καθίσταται ολόένα αυξανόμενο. Η απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος με το πέρας της άσκησης έχει καταστεί πιο δυσχερής από ποτέ. Η είσοδος και παραμονή μας στο επάγγελμα συνεπάγεται τυχόν απασχόλησής με συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα άλλως την φορολογική και ασφαλιστική

μας εξόντωση.

Ο σύλλογος μας έσπευσεν να αναδείξει τα παραπάνω ζητήματα στις εκλογές του Δικηγορικού μας Συλλόγου της 26&27ης Νοεμβρίου. Συμμετέχοντας στη διαμόρφωση του κοινού ερωτηματολογίου στην έκδοση της «Δικηγορικής Επικαιρότητας» φρόντισε να θέσει ερωτήματα στο σύνολο των υποψηφίων για τους μισθούς, τις εισφορές και του κόστους των παρεχόμενων υπηρεσιών του ΔΣΠ σε αυτούς (ΚΕΔΙΠ, κόστος ανανέωσης ταυτοτήτων). Τονίσαμε δε εξαρχής, πως η παρουσίαση των θέσεωνκάθε πλευρά θα έπρεπε να λάβει χώρα και με απευθείας αντιπαράθεση του συνόλου των υποψηφίων προέδρων (debate).

Εκφράζοντας το προβληματισμό για το ύψος της αποχής στις ως άνω εκλογές και συγχαίροντας το σύνολο των υποψηφίων για τον αγώνα τους, ενόψει του β' γύρου φροντίσαμε να ξαναθέσουμε εμφαντικά στους υποψηφίους προέδρους τα προβλήματα που το σύνολο μας βιώνει, ερωτώμενοι:

- Θα υπάρξει συγκριμένη διαδικασία που θα

προταθεί στο νέο ΔΣ και να αφορά τη θωράκιση της καταβολής μισθών και εισφορών από τους εργοδότες δικηγόρους στους Νέους κι Ασκούμενου Δικηγόρων;

- Θα τεθεί στην ολομέλεια πρόταση για κατάργηση του αναχρονιστικού θεσμού των πανελλαδικών εξετάσεων για την απόκτηση άδειας επαγγέλματος των ασκούμενων δικηγόρων;

- Θα υπάρξει μείωση του κόστους ανανέωσης ταυτοτήτων για τους νέους κι ασκούμενους δικηγόρους του ΔΣΠ; Θα προβλεφθεί μείωση του κόστους συμμετοχής των νέων κι ασκούμενων δικηγόρων του ΔΣΠ σε προγράμματα του ΚΕΔΙΠ;

- Θα υπάρξει πρόβλεψη για την καταβολή του ειδικού διανεμητικού λογαριασμού στους νέους δικηγόρους για διάστημα πέραν της 5ετίας;

Είναι αυταπόδεικτο πως ο Σύλλογος μας θα είναι δίπλα σε κάθε προσπάθεια που φέρνει στο προσκήνιο τα προβλήματα των νέων συναδέλφων μας. Κάθε ζήτημα που αφορά στην κατοχύρωση μισθολογικών και επαγγελματικών δικαιωμάτων, στη μείωση παγίων εξόδων (κόστος ανανέωσης ταυτοτήτων, κόστος διδάκτρων σεμιναρίων στο ΚΕΔΙΠ), στην προώθηση θέσεων εργασίας, στην αξιοποίηση των εγκαταστάσεων του Συλλόγου προς όφελος των μελών μας, συνοδεύεται προκαταβολικά από το έμπρακτο ενδιαφέρον και την συνδρομή όλων μας ανεξαιρέτως.

Προς εξυπηρέτηση των παραπάνω ο Σύλλογος μας έχει ήδη προχωρήσει σε μια σειρά ενεργειών. Απευθυνθήκαμε στο ΤΑΧΔΙΚαπαιτώντας την άμεση καταβολή των οφειλών προς τους νέους συναδέλφους που αναλαμβάνουν υποθέσεις νομικής αρωγής. Αιτηθήκαμε από το Δικηγορικό μας Σύλλογο τη μείωση τους κόστους ανανέωσης ταυτοτήτων για τους νέους δικηγόρους όπως και την παροχή εκπνώσεων στα προ-

γράμματα του ΚΕΔΙΠ. Σ' αντίθεση με την αρχική προκήρυξη συμπλήρωσης θέσεων δικαστικού προσωπικού αιτηθήκαμε από το αρμόδιο Υπουργείο την επιπλέον μοριοδότηση των αποφοίτων των νομικών σχολών.

Παράλληλα, οι προσπάθειες μας για συσπείρωση ολοένα και μεγαλύτερου αριθμού μελών εντείνονται. Σκοπός μας δεν μπορεί να είναι άλλος από την σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ μας, την ανάδειξη κάθε μέλους με την ενεργή συμμετοχή του σε επιστημονικές εκδηλώσεις, την επικοινωνία των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε καθημερινά και τη συλλογική διεκδίκηση λύσεων τους. Με αφορμή την τελευταία εγγραφή νέων μελών προγραμματίζεται η διεξαγωγή Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας για την επικαιροποίηση των παραπάνω θέσεων. Παράλληλα, προχωρά με γοργούς ρυθμούς το πρόγραμμα για την παροχή εκπνώσεων στα μέλη του Συλλόγου μας για μια σειρά από επιλεγμένα προϊόντα και υπηρεσίες που συναντούμε στον καθημερινό μας εργασιακό προϋπολογισμό. Προϋπόθεση επιτυχίας σε αυτό αποτελεί η μαζικότερη δυνατή συμμετοχή του συνόλου των μελών μας. Υποβολή ενδιαφέροντος λαμβάνει ήδη χώρα στα μέσα επικοινωνίας του Συλλόγου μας (mail, social media).

Ας αναλογιστούμε αγαπητοί πως οι Νέοι κι Ασκούμενοι συνάδελφοι μετρούν εκατοντάδες σε αριθμό και περικλείουν πρόσωπα υψηλού ακαδημαϊκού υπόβαθρου και επαγγελματικής δεοντολογίας. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε και να αναδείξουμε μέλη του Συλλόγου σε μια σειρά επιστημονικών εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων. Μπορούμε να λειτουργήσουμε ως μοχλός πίεσης για μια σειρά από κατακτήσεις. Μπορούμε!!! αρκεί να το πιστέψουμε και να ενεργοποιηθούμε..

Καλή και αγωνιστική χρονιά σε όλους μας!!!

ΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ: ΕΓΓΕΝΕΙΣ (;) ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

του Αντωνίου Κετσεσίδη
Δικηγόρου Μ.Δ.Ε.

Ο συγκεκριμένος νόμος προβλέπει τα κριτήρια και την διαδικασία κατά την οποία πολίτες της ΕΕ ή τρίτης χώρας εγκαταστημένοι μόνιμα και νόμιμα στην ΕΕ δικαιούνται την νομική βοήθεια του κράτους (το λεγόμενο ευεργέτημα πενίας ή Legal Aid). Ο νόμος καλύπτει όλο το φάσμα των νομικών αντικείμενων (ποινικά – αστικά – διοικητικά).

Επί του συγκεκριμένου νομοθετήματος εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Πρωτοκ. 98535 Υ.Α. των υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, η οποία δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. 3578 /31-12-2014 ΦΕΚ. Η αναφερόμενη Υ.Α. ορίζει την διαδικασία, η οποία πρέπει να τηρηθεί ώστε να εισπραχθεί η αποζημίωση των προσώπων που προσφέρουν υπηρεσίες στο πλαίσιο του συστήματος παροχής νομικής βοήθειας.

Τα τελευταία 5 χρόνια έχει σημειωθεί μια αύξηση της τάξεως του 75% στις αιτήσεις περί παροχής νομικής βοήθειας. Ένας θεσμός ουσιαστικά νεκρός επί σειρά ετών, αναβίωσε λόγω της οικονομικής κρίσης που βιώνει η κοινωνία μας, καθιστώντας εφικτή την πρόσβαση των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων στη Δικαιοσύνη (Άρθρ. 20 Σ) και εξασφαλίζοντας σημαντικά συνταγματικά δικαιώματα.

Το γεγονός ότι επί σειρά ετών ο Ν. Ν.3226/2004 βρισκόταν σε αδράνεια, ίσως είναι και ο λόγος που δεν είχαν αναδειχθεί τα προβλήματα που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή του από του Δικηγόρους.

1. Τρόπος καταβολής αποζημίωσης

Οι αμοιβές που προβλέπονται στον Ν.3226/2004 και στις σχετικές υπουργικές αποφάσεις είναι οι κατώτατες οριζόμενες από τον νόμο. Ακόμα και αν προσπεράσουμε το γεγονός αυτό, τα διάφορα μικροέξοδα που καλούμαστε να καταβάλλουμε, την προκαταβολή Φ.Π.Α και φόρου εισοδήματος, έχουμε να αντιμετωπίσουμε και ένα κικεώνα γραφειοκρατικών διαδικασιών για την λήψη της αποζημίωσης - αμοιβής μας.

Η προβλεπόμενη από τον νόμο αποζημίωση τους λαμβάνεται μετά το πέρας όλων των ενεργειών τους που απαιτούνται για να θεωρηθεί ολοκληρωμένη η παροχή δικαστικής προστασίας (δηλαδή απαιτείται δημοσίευση απόφασης για να ληφθεί η αποζημίωση). Η ρύθμιση αυτή από μόνη της καθιστά προ-

βληματικό το όλο σύστημα αποζημίωσης, καθόσον είναι πασίδηλο ότι Ελληνική Δικαιοσύνη φημίζεται για την ποιότητα αλλά όχι για την ταχύτητα της. Αυτός όμως δεν είναι ο μοναδικός σκόπελος που απαιτείται να ξεπεραστεί αφού ακόμα και μετά από αυτό το στάδιο η πληρωμή συντελείται σχεδόν μετά από έναν χρόνο, καθώς απαιτείται εκκαθάριση από τον αρμόδιο φορέα. Παράλληλα στέλνεται έμμεσα το μήνυμα στους Δικηγόρους να μην αναζητούν συμβιβαστικές λύσεις επίλυσης της διαφοράς, καθόσον δεν θα λάβουν αμοιβή -αποζημίωση.

Γίνεται άμεσα αντιληπτό από τα παραπάνω ότι ένας ελεύθερος επαγγελματίας χαμηλού εισοδήματος, ο οποίος μάχεται για την επιβίωση δεν διατίθεται να σπαταλήσει χρόνο, που θα το αποφέρει δυσανάλογα κέρδη σε σχέση με τον κόπο του έπειτα από σχεδόν έναν χρόνο, αναγκαζόμενος πολλές φορές να “βάλει και από την τσέπη του” για διάφορα μικροέξοδα, ώστε να εκπροσωπήσει αποτελεσματικά τον εντολέα του.

Εν όψει της δημοσιονομικής κρίσης της χώρας σαφώς δεν μπορούμε να αυξήσουμε το ύψος της αποζημίωσης. Αυτό όμως που μπορούμε να αλλάξουμε είναι ο τρόπος καταβολής της.

Συγκεκριμένα να καταργηθεί η παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 του Κ.Πολ.Δ περί απαγόρευσης προκαταβολής αμοιβής και να οριστεί ότι ο εντολοδόχος προτου εκκινήσει οποιαδήποτε νομική ενέργεια θα πρέπει να έχει λάβει το ήμισυ της προβλεπόμενης νόμιμης αμοιβής.

Με αυτό τον τρόπο δύναται ένα έξτρα κίνητρο στους νέους δικηγόρους να αναλάβουν τις υποθέσεις των αναφερόμενων πολιτών, καθόσον γνωρίζουν ότι θα λάβουν ένα μέρος των χρημάτων τους άμεσα και ότι εν πάση περιπτώσει μέχρι να ολοκληρώσουν την εντολή του πελάτη τους, οι ίδιοι δεν θα είναι “μείον”.

Με την συγκεκριμένη αλλαγή, οι υποθέσεις νομικής βοήθειας εξομοιώνονται σε μεγάλο βαθμό με τις αντίστοιχες της “της πραγματικής οικονομίας” (με μικρότερα νούμερα σαφώς), ενώ μεγεθύνεται το αίσημα ευθύνης του εντολοδόχου-δικηγόρου, ο οποίος έχει λάβει ένα μέρος της αμοιβής του.

Ταυτόχρονα ο κρατικός προϋπολογισμός δεν επιβαρύνεται εφόσον προβλέπεται από την Υ.Α. ότι το

σχετικό κονδύλι επιβαρύνει ΤΑ.Χ.Δ.Ι.Κ, αλλά απλώς αλλάζει ο τρόπος κατανομής του.

Σε περίπτωση που ο εντολέας δεν ολοκληρώσει τις ενέργειες του, ο αιτών της νομικής βοήθειας θα έχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει την εντολή του με την συναίνεση του ειρηνοδίκη που διόρισε τον δικηγόρο (όπως γίνεται και τώρα) και τα καταβληθέντα χρήματα να αναζητηθούν μέσω ΔΟΥ.

2. Έλλειψη πιθανολόγησης βασιμότητας του ένδικου βοηθήματος – ενδίκου μέσου

Σημαντική έλλειψη σε όλη την διαδικασία χορήγησης του ευεργετήματος πενίας συνιστά ότι νόμος σε καμία διάταξη δεν αναφέρει ότι ο δικαστής κατά την εξέταση του αιτήματος περί χορήγησης του ευεργετήματος πρέπει να πιθανολογήσει το βάσιμο της απαίτησης. Στην πρακτική αρκείται απλά στον τυπικών έλεγχων κάποιων εγγράφων (Ε1, εκκαθαριστικό, Ε9) που στοιχειοθετούν την απορία του αιτούντος,

μη ερευνώντας, έστω και στοιχειωδώς, την νομιμότητα του αιτήματος του. Αποτέλεσμα του αναφερόμενου κενού στο νόμο είναι οι δικηγόροι ουκ ολίγες φορές να βρίσκονται στην δυσάρεστη θέση να προσπαθήσουν να εξηγήσουν στον εντολέα τους το αβάσιμο των αξιώσεων τους, για να λαμβάνουν την απάντηση ότι η αίτηση τους έχει εγκριθεί από Δικαστικό λειτουργό.

Το ζήτημα όμως είναι βαρύνουσας σημασίας και από πλευρά δημοσίου συμφέροντος, καθώς σωρεύονται στα Δικαστήρια υποθέσεις που δεν θα έπρεπε να είχαν καν φτάσει εκεί, καθυστερώντας έτι περισσότερο την ήδη αργή απονομής Δικαιοσύνης, επιβαρύνοντας παράλληλα τον κρατικό προϋπολογισμό και ταλαιπωρώντας ασκόπως Δικαστικούς λειτουργούς, Δικηγόρους και Γραμματείς.

Αισιοδοξώ ότι επειδή ακριβώς ο συγκεκριμένος θεσμός είναι κομβικής σημασίας για ένα κράτος Δικαίου, θα υπάρχουν σύντομα μεταρρυθμίσεις που θα τον καθιστούν πιο λειτουργικό και αποτελεσματικό.

Πίτα ΣΝΑΔΠ 2018

Την Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου 2018 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, έλαβε χώρα η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συλλόγου Νέων και Ασκούμενων Δικηγόρων Πειραιώς, παρουσία μελών, φίλων αλλά και εκπροσώπων του ΔΣΠ.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, το ΔΣ του Συλλόγου μας είχε την ευκαιρία να καλωσορίσει τα 30 περίπου νέα μέλη του αλλά και να ενημερώσει μέσω του σύντομου χαιρετισμού που απεύθυνε στους παρευρισκομένους ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κόντος, για τις μέχρι τώρα δράσεις μας (Επιστολή ταχυδίκια για επιτάχυνση πληρωμών, Αίτημα για μείωση κόστους ταυτοτήτων ΔΣΠ, Αίτημα για μείωση διδάκτρων ΚΕΔΙΠ, Αίτημα για μοριοδότηση αποφοίτων νομικής σε θέσεις δικαστικών υπάλληλων).

Συσπείρωση επιπλέον μελών, επικοινωνία των

προβλημάτων του κλάδου μας στους αρμόδιους φορείς, διοργάνωση επιστημονικών εκδηλώσεων με ενεργή συμμετοχή των μελών μας και Σύγκληση Γενικής Συνέλευσης για επικύρωση των αποφάσεων του ΔΣ του ΣΝΑΔΠ, είναι μερικοί από τους στόχους που αναφέρθηκαν κατά την εκδήλωση. Με ιδιαίτερη χαρά επίσης ανακοινώθηκε η δυνατότητα συμμετοχής των μελών μας σε εκπαιδευτικά προγράμματα που εξασφάλισε το ΔΣ του Συλλόγου μας με συνεργαζόμενες επιχειρήσεις.

Τέλος, το φλουρί της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας που αντιστοιχεί σε δωρεάν ετήσια εισφορά για Δικηγόρους (ανανέωση ταυτότητας) κληρώθηκε στο μέλος μας Δέσποινα Κρητικού. Της ευχόμαστε όπως και σε κάθε μέλος μας καλή και δημιουργική χρονιά!

Τόνια Καφούρου

Στιγμιότυπα από την κοπή της πίτας 2018 του ΣΝΑΔΠ

Η Δικαστική απέλαση αλλοδαπού υπό το πρίσμα του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ

Κατσαγώνη Βασιλική

Δικηγόρος, Υποψήφια Διδάκτωρ Νομικής

Α. Ο νομικός χαρακτήρας της δικαστικής απέλασης

Η ελληνική θεωρία αποδέχεται -άλλοτε κριτικά κι άλλοτε χωρίς επιφυλάξεις- το χαρακτήρα της κύρωσης της απέλασης ως μέτρου ασφαλείας, ενόψει του «ιδιόμορφου» δυαδικού συστήματος που έχει υιοθετήσει ο ΠΚ. Στο πλαίσιο αυτό, η με σαφήνεια εκφρασμένη άποψη των συντακτών του ΠΚ, μέσω της συστηματικής ένταξης της απέλασης στο τρίτο τμήμα του τέταρτου κεφαλαίου του ΠΚ υπό τον τίτλο «μέτρα ασφαλείας», καθιστούσε περίπου αυτονόητη την κατάταξή της στα -προσωπικά- περιοριστικά της ελευθερίας μέτρα ασφαλείας που είτε συμπληρώνει, στην περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 74 ΠΚ αλλά και σε μέρος των περιπτώσεων της παραγράφου 2, είτε αναπληρώνει, μέσω αντικατάστασης ή συμπλήρωσης μ' αυτήν του επιβληθέντος αναπληρωματικού ασφαλιστικού μέτρου του άρθρου 69 ΠΚ, στην περίπτωση της παραγράφου 2, την ποινή.

Ο καθηγητής Ι. Μανωλεδάκης¹ αμφισβήτησε το χαρακτήρα της απέλασης ως μέτρου ασφαλείας, τόσο στο πλαίσιο της γενικότερης θέσης του για την έμφαση στον «ιατρικό» χαρακτήρα των σχετικών κυρώσεων, όσο και με τη σκέψη ότι και υπό την καθαρά «εξασφαλιστική» εκδοχή τους τα μέτρα ασφαλείας δεν «περιέχουν το στοιχείο της μομφής κατ' εκείνου

στον οποίο επιβάλλονται». Τόνισε, έτσι, ο ίδιος συγγραφέας, το χαρακτήρα της απέλασης ως παρεπόμενης ποινής με έντονα όμως ειδικό προληπτικό χαρακτήρα, στην περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 74 ΠΚ, μη αμφισβητώντας, ωστόσο, *de lege lata*, την υπαγωγή της ρύθμισης στη γενική διακρίνουσα μεταχείριση που επιφυλάσσει ο ΠΚ στα μέτρα ασφαλείας.

Το ΕΔΔΑ οδηγήθηκε σε ευρύτερες σκέψεις αναφορικά με το νομικό χαρακτήρα της απέλασης, ειδικότερα στην Υπόθεση Μασουία κατά Γαλλίας². Κατά το Δικαστήριο, ο έλεγχος της επιβολής της απέλασης και των συναφών «μέτρων» λαμβάνει χώρα μέσω των άρθρων 3 και -ιδίως- 8 της ΕΣΔΑ, χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε θέση αναφορικά με το νομικό τους χαρακτήρα. Σημαντικές είναι και οι συναφείς σκέψεις του δικαστή L-E. Pettiti, όπως αποτυπώθηκαν στην αντίθετη με την πλειοψηφία γνώμη του στην υπόθεση Beldjoudi³ κατά Γαλλίας. Η εν λόγω απόφαση ήταν μια από τις αποφάσεις «οδηγούς» του ΕΔΔΑ, που άσκησαν αποφασιστική επιρροή στη διαμόρφωση της νεότερης -από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 και εφεξής- σχετικής με την απέλαση νομολογίας του δικαστηρίου, ιδίως αναφορικά με το άρθρο 8⁴. Αυτός ήταν και ο λόγος που, αν και η πλει-

1. Αναγκαίες τροποποιήσεις του ΠΚ, Αρμεν. 1982. σ. 556 επ., ιδίως σ. 557.

2. Απόφαση (Διευρυμένη σύνθεση) της 5ης.10.2000 (Αριθ. Προσφυγής 39652/1998, διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.echr.coe.int/>).

3. Απόφαση της 26ης.02.1992 (55/1990/246/317).

4. Στην υπόθεση *Sardinas Albo*, όπου παρεμπιπτόντως επιβεβαιώνεται η θέση της απόφασης Μασουία, και μάλιστα με διευρυμένο τρόπο, αφού γίνεται λόγος για μη εφαρμογή του άρθρου 6 ΕΣΔΑ προκειμένου για «κάθε απόφαση σχετική με την είσοδο, το δικαίωμα παραμονής ή την απέλαση» από την επικράτεια συμβαλλόμενου κράτους του εκάστοτε αλλοδαπού προσφεύγοντα. Την απόλυτη αυτή διατύπωση αμβλύνει οπωσδήποτε η απόφαση της 11ης.05.2004 (*Harizi* κατά Γαλλίας-59580/00), όπου το ΕΔΔΑ έκρινε παραδεκτή προσφυγή που βασιζόταν στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Θα πρέπει πάντως να σημειωθεί, ότι το ζήτημα που τέθηκε εκεί δεν αφορούσε στο νομικό χαρακτήρα της απέλασης καθ' αυτήν: το σχετικό παράπονο του προσφεύγοντος συνίστατο στο ότι ενόψει της «εσπευσμένης» απέλασής του, δεν είχε τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του κατά την εκδίκαση της σε βάρος του κατηγορίας για παραβίαση -προγενέστερης- απαγόρευσης επανεισόδου.

οψηφία δεν ασχολήθηκε καθόλου με το νομικό χαρακτήρα της απέλασης, ο συγκεκριμένος δικαστής αμφισβήτησε το υπό διαμόρφωση ερμηνευτικό σχήμα του δικαστηρίου και ιδίως τη δυνατότητα να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα της απέλασης ενόψει διάπραξης κάποιου εγκλήματος αποκλειστικά μέσω της στάθμισης μεταξύ της ενδεχόμενης προσβολής της οικογενειακής ζωής που η συγκεκριμένη κύρωση συνεπάγεται για τον ενδιαφερόμενο, αφενός, και της εγκληματικής του συμπεριφοράς, αφετέρου.

A. Το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – άρθρο 8 ΕΣΔΑ

Στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού μηχανισμού της ΕΣΔΑ έχει από παλιά αναπτυχθεί ένας πλούσιος προβληματισμός σχετικά με τους περιορισμούς που θέτει το άρθρο 8 στο κυριαρχικό δικαίωμα των συμβαλλομένων κρατών να ελέγχουν την είσοδο και τη διαμονή των αλλοδαπών υπηκόων στην επικράτειά τους. Αρχικά το ΕΔΔΑ, κατά την προσέγγιση της προκείμενης διάταξης, προσδιορίζει τον έλεγχο του στο πλαίσιο της προσβολής της οικογενειακής και όχι της ιδιωτικής ζωής, χωρίς ωστόσο να έχει αποκλείσει ρητά την πιθανότητα προσβολής της τελευταίας από μια ενδεχόμενη απόφαση απέλασης⁵.

Αξίζει να επισημανθεί ότι η γενική ερμηνευτική μεθοδολογία του Δικαστηρίου κατά τον εν λόγω έλεγχο έγκειται στη διερεύνηση της πιθανότητας να υφίσταται το εν λόγω δικαίωμα στο πρόσωπο του προσφεύγοντος αλλοδαπού. Στο σημείο αυτό το Δι-

καστήριο έχει επιδείξει ιδιαίτερη ευελιξία, αίροντας έτσι κατ' αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος του κινδύνου για τον περιορισμό της προστατευτικής εμβέλειας της Σύμβασης από την, καταρχήν, επιλογή του προσδιορισμού του ελέγχου στην προσβολή της οικογενειακής και όχι της ιδιωτικής ζωής του αλλοδαπού, σύμφωνα με τα παραπάνω. Έτσι, η κατάφαση της ύπαρξης του δικαιώματος γίνεται, παρά τις αντιρρήσεις του εκάστοτε καθού η προσφυγή κράτους, και σε περιπτώσεις όπου ο προσφεύγων δεν συμβιώνει, κατά το χρόνο της απέλασης, με τη σύζυγό του ή στην περίπτωση που δεν τελεί σε γάμο και είναι ενήλικας, ενόψει της διαμονής των γονέων ή αδελφών του στο απελαύνον κράτος ή ενόψει, της μεταγενέστερης της απέλασης, γέννησης του παιδιού του⁶.

Το ενδιαφέρον της ερμηνευτικής μεθοδολογίας του Δικαστηρίου κορυφώνεται, όπως είναι εύλογο, στο στάδιο του ελέγχου σχετικά με το εάν η εκάστοτε επιβαλλόμενη απέλαση αποτελεί «αναγκαίο μέτρο, σε μια δημοκρατική κοινωνία» προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός, κατά τη διατύπωση του άρθρου 8. Το γενικό ερμηνευτικό σχήμα συνίσταται εδώ, σύμφωνα με την πάγια διατύπωση του ΕΔΔΑ⁷, στην κρίση του εάν ο επιβληθείς περιορισμός συνιστά μια δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στα συγκρουόμενα αγαθά, ήτοι το δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής του αλλοδαπού και της σοβαρότητας του διαπραχθέντος εγκλήματος, της διάρκειας της διαμονής του προσφεύγοντος στη χώρα από την οποία πρόκειται να απελαθεί, των υπηκοοτήτων των εμπλεκόμενων προσώπων, της οικογενειακής κατά-

5. Αποφάσεις της 29ης.09.1990, MOUSTAQUIM κατά Βελγίου-26/1989/186/246, ΕΔΠΑ, 2000, σ.175, και της 26ης.02.1992, BELDJUDI κατά Γαλλίας-55/1990/246/317, ΕΔΠΑ 2000, σ. 181. Στη δεύτερη απόφαση το ζήτημα του κατά πόσον ο έλεγχος μπορεί να διενεργείται μέσα από το πρίσμα της «ιδιωτικής ζωής», αναδείχθηκε χαρακτηριστικά μέσω της ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας μειοψηφίας, συγκεκριμένα του Δικαστή Martens: παρότι ο τελευταίος συμφώνησε με την τελική θέση της πλειοψηφίας που διαπίστωσε ότι η επιβληθείσα διαταγή αναχώρησης και ο δεκαετής αποκλεισμός του προσφεύγοντος συνιστούσαν παραβίαση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, υποστήριξε ότι «η απέλαση, ιδίως (όπως στην παρούσα υπόθεση) σε μια χώρα όπου οι βιοτικές συνθήκες είναι προφανώς διαφορετικές από αυτές του απελαύνοντος κράτους και όπου ο αλλοδαπός, ως ξένος σε σχέση με την κουλτούρα και τους κατοίκους, διατρέχει τον κίνδυνο να ζήσει σε σχεδόν απόλυτη κοινωνική απομόνωση, συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στο δικαίωμα του αλλοδαπού για το σεβασμό της ιδιωτικής του ζωής».

6. Αποφάσεις της 26ης.09.1997 [MEHEMI κατά Γαλλίας (No 1)-85/1996/704/896] και της 19ης.02.1998 (DALIA κατά Γαλλίας-154/1996/773/1974)

7. Αποφάσεις της 11ης.07.2002 (AMROLLAHΙ κατά Δανίας -56811/2000), §§ 33 και 34 και της 06ης.07.2004 [NAJAFI κατά Σουηδίας (επί του παραδεκτού κατ' άρθρο 29 ΕΣΔΑ) – 28570/2003].

στασης του προσφεύγοντα, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας του γάμου του και άλλους παράγοντες που εκφράζουν το «ευδόκιμο» της οικογενειακής ζωής.

Το Δικαστήριο σταθμίζει, επίσης, με την ίδια βαρύτητα των άλλων κριτηρίων, τη σοβαρότητα των δυσκολιών που είναι πιθανόν να αντιμετωπίσει η/ο σύζυγος στη χώρα προελεύσεως, παρά το γεγονός ότι αποδέχεται πως η πιθανότητα αντιμετώπισης κάποιων δυσκολιών δεν αποκλείει καθ' αυτήν την απέλαση.

Αναλυτικότερα, αντικείμενο στάθμισης αποτελεί η οικογενειακή του ζωή, αφενός, και η πρόληψη του εγκλήματος και η προστασία της δημόσιας τάξεως, αφετέρου.

Η βαρύτητα του διαπραχθέντος εγκλήματος αποτελεί για το ΕΔΔΑ, όπως είναι αναμενόμενο, κυρίαρχο κριτήριο για τη διενέργεια του επιχειρούμενου ελέγχου.

Συγκεκριμένα, για τη διαπίστωση τούτης της βαρύτητας, έχουν νομολογιακά διαμορφωθεί επιμέρους συγκεκριμένα κριτήρια. Το πρώτο -και βασικότερο- αφορά στο ύψος της επιβληθείσας πε-

ριοριστικής της ελευθερίας ποινής. Αξίζει να επισημανθεί ότι το ΕΔΔΑ αποβλέπει αποκλειστικά⁸ στην πραγματικώς εκτιθείσα ποινή, αφαιρώντας ρητά τα χρονικά διαστήματα της επιβληθείσας ποινής στα οποία ο καταδικασθείς τελούσε σε αναστολή υπό επιτήρηση ή απολύθηκε υπό όρο, κατά τις προβλέψεις των εσωτερικών νομοθεσιών. Το ύψος εξάλλου της επιβληθείσας ποινής παραμερίζει συχνά την καταρχήν διαφαινόμενη βαρύτητα του εγκλήματος λόγω των εννόμων αγαθών που προσβλήθηκαν. Χαρακτηριστική στο σημείο αυτό είναι η σχετική διατύπωση του στην Υπόθεση Yildic κατά Αυστρίας:⁹ «Παρά το γεγονός ότι το Δικαστήριο βρίσκει ότι τα εγκλήματα αυτά¹⁰ δεν μπορούν να θεωρηθούν ασήμαντα, αποδεικνύεται από τις χαμηλές ποινές που επιβλήθηκαν ότι οι εσωτερικές αρχές τα θεώρησαν ήσσονος σημασίας»¹¹. Επιπροσθέτως, για τον έλεγχο της δίκαιης ισορροπίας ανάμεσα στην απέλαση και το διαπραχθέν έγκλημα το Δικαστήριο αντιπαραθέτει, δίπλα στην εξέταση της βαρύτητας του τελευταίου, τη διερεύνηση των δεσμών του αλλοδαπού με το απελεύον κράτος αλλά και άλλα επιμέρους στοιχεία, τα οποία θα μπορούσαν να ενταχθούν στη γε-

8. Απόφαση της 22ης.04.2004 (Radovanovic κατά Αυστρίας- 42703/1998). Είναι χαρακτηριστικό ότι και στην παραπάνω αναφερθείσα Υπόθεση Moustaqim, στην οποία διαπιστώθηκε παραβίαση του άρθρου 8, ο -ανήλικος κατά τη διάπραξη των εγκλημάτων- προσφεύγων είχε καταδικαστεί για 26 ποινικά αδικήματα (στην πλειονότητά τους διακεκριμένες κλοπές) σε φυλάκιση 26 μηνών, από τους οποίους εξέτισε τους 18. Το στοιχείο της διάρκειας της «προς έκτιση» ποινής (δέκα έτη), σε συνδυασμό με το είδος του εγκλήματος (διακίνηση ναρκωτικών) ήταν καθοριστικό για την απόρριψη της προσφυγής στην Υπόθεση Najafi. Στη μέχρι σήμερα νομολογία του το ΕΔΔΑ μόνο σε μια περίπτωση (στην Υπόθεση Dalia) έχει διαφοροποιηθεί από τη θέση του σχετικά με την εκτίμηση της επιβληθείσας και εκτιθείσας ποινής, λόγω του είδους του εγκλήματος (διακίνηση ναρκωτικών για την οποία επιβλήθηκε ποινή δώδεκα μηνών). Είναι όμως προφανές ότι στην κρίση αυτή συνέβαλε και το γεγονός, ότι, όπως και παραπάνω αναφέρθηκε, η συγκεκριμένη προσφεύγουσα «διαμόρφωσε το ζωτικό της δεσμό κατά τη διάρκεια της μη νόμιμης παραμονής της στη Γαλλία και, κατά συνέπεια, θα έπρεπε να έχει υπολογίσει ως αναμενόμενη την ανασφάλεια της κατάστασής της».

9. Απόφαση της 31ης.10.2002 – 37295/1997.

10. Κλοπή από κατάστημα (Shoplifting), άλλες κλοπές συνολικής αξίας 1.817 ευρώ, οδήγηση χωρίς άδεια ικανότητας, παραβίαση ερυθρού σηματοδότη και άλλες τροχαίες παραβάσεις.

11. «Of a minor nature». Χαρακτηριστική ως προς αυτό είναι η Απόφαση της 22ης.04.2004 (Radovanovic κατά Αυστρίας-42703/1998), όπου το Δικαστήριο αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στο γεγονός, ότι «παρά την καταδίκη του προσφεύγοντος για διακεκριμένη ληστεία, επιβλήθηκε περιοριστική της ελευθερίας ποινή έξι μόνον μηνών χωρίς αναστολή, ενώ η έκτιση των είκοσι τεσσάρων μηνών ανεστάλη». Σχετικές με το ίδιο ζήτημα είναι οι σκέψεις που απαντώνται στην Απόφαση της 06ης.02.2003 (Jakupovic κατά Αυστρίας-36757/1997). Στην υπόθεση ταύτη οι ποινικές καταδίκες αφορούσαν σε δύο κλοπές για τις οποίες επιβλήθηκε ποινή πέντε μηνών με αναστολή, ενώ ο προσφεύγων είχε ξαναεμπλακεί σε παρόμοιες υποθέσεις, για τις οποίες ωστόσο η διαδικασία τερματίστηκε με εφαρμογή του θεσμού της αποζημίωσης των θυμάτων. Είναι σημαντικό το ότι το ΕΔΔΑ φαίνεται τελικά να αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στο εάν και με ποιο τρόπο χρησιμοποιήθηκε βία κατά την τέλεση.

νική έννοια της «μέτρησης» της βαρύτητας των συνεπειών που συνεπάγεται η απομάκρυνση του αλλοδαπού από τη χώρα υποδοχής.

Ειδικότερα, η χρονική διάρκεια της παραμονής του αλλοδαπού διεκδικεί καθοριστικό ρόλο στην κρίση του Δικαστηρίου, συσχετιζόμενη ωστόσο πάντοτε με άλλα στοιχεία που συνδέονται με την οικογενειακή του ζωή. Σε πληθώρα περιπτώσεων το ΕΔΔΑ διαπιστώνει τους ισχυρούς δεσμούς του αλλοδαπού με τη χώρα υποδοχής, ενόψει του γεγονότος ότι έχει εξασφαλίσει άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας¹². Παρόλ' αυτά δεν λείπουν οι περιπτώσεις όπου και μικρότερα σχετικά διαστήματα παραμονής κρίνονται ικανά, σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία, να τεκμηριώσουν την ενσωμάτωση του αλλοδαπού στην κοινωνία του κράτους υποδοχής. Το τελευταίο αυτό στοιχείο αποτελεί άλλωστε πεδίο αυτοτελούς εξέτασης, με αναλυτικές αναφορές στην γνώση της γλώσσας, την εργασία του αλλοδαπού και γενικότερα τους δεσμούς του με την κοινωνία του κράτους υποδοχής.

Ακολουθως, ιδιαίτερα κρίσιμο ρόλο για την εκτί-

μηση της βαρύτητας των συνεπειών της απέλασης στο πρόσωπο του αλλοδαπού επιτελεί η έρευνα των υπαρκτών ή μη σχέσεων του με τη χώρα καταγωγής, στην οποία πρόκειται να απελαθεί. Το ΕΔΔΑ διερευνά εξαντλητικά τις επισκέψεις¹³ που ο αλλοδαπός πραγματοποίησε στη χώρα καταγωγής κατά το διάστημα της παραμονής του στο απελαυνόν κράτος, το αν είναι σε θέση να μιλά τη μητρική του γλώσσα, αν διατηρεί συγγενείς εκεί και, γενικότερα, εάν είναι σε θέση να επανενταχθεί στοιχειωδώς στην κοινωνία της χώρας από την οποία κατάγεται.¹⁴

Τέλος, ιδιαίτερη είναι η προβληματική του ΕΔΔΑ για τους «μετανάστες δεύτερης γενιάς», ήτοι τα πρόσωπα που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στη χώρα υποδοχής, όπου είχαν προηγουμένως μεταναστεύσει οι γονείς τους. Αν και η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου έτεινε σε κάποιες περιπτώσεις να λάβει απόλυτο χαρακτήρα, αποκλείοντας την απέλαση σε κάθε σχεδόν περίπτωση διάπραξης εγκληματικής πράξης, από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 η θέση αυτή αμβλύθηκε σημαντικά¹⁵, διατηρουμένου, πάντως, του γενικού ερμηνευτικού σχήματος που έχει διαμορφώσει το Δικαστήριο σχετικά με την κύρωση της απέλασης.

12. Βλ. μεταξύ πολλών, τις Υποθέσεις Radovanovic κατά Αυστρίας και Amrollahi κατά Δανίας.

13. Βλ. ιδίως την Υπόθεση Najafi.

14. Βλ. Υπόθεση Mehemí, όπου και η διαπίστωση ότι «ο προσφεύγων δεν έχει άλλο, εκτός της υπηκοότητάς του, δεσμό με τη χώρα καταγωγής του». Είναι προφανές ότι η προσέγγιση αυτή σχετίζεται στην πραγματικότητα περισσότερο με το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και λιγότερο της οικογενειακής ζωής του αλλοδαπού. Βλέπουμε λοιπόν κι εδώ, ότι αν και το Δικαστήριο δεν υιοθέτησε μέχρι σήμερα στη νομολογία του το πολύ ενδιαφέρον σκεπτικό της μειοψηφίας του Δικαστή Martens στην προαναφερθείσα Υπόθεση Beldjudi, στην πραγματικότητα «αντισταθμίζει» το έλλειμμα αυτό με τις συγκεκριμένες σταθμίσεις στις οποίες προβαίνει.

15. Βλ. π.χ. Απόφαση της 30ης.11.1999 (Baghli κατά Γαλλίας-34.374/97), στο πλαίσιο της οποίας το ΕΔΔΑ δεν διαπίστωσε παραβίαση του άρθρου 8, στην περίπτωση Αλγερινού υπηκόου που εισήλθε στη Γαλλία σε ηλικία δύο ετών και παρέμεινε εκεί 27 χρόνια, οπότε και απελάθηκε λόγω της καταδίκης του σε τρία έτη για διακίνηση ηρωίνης. Επιρροή στη συγκεκριμένη απόφαση φαίνεται να άσκησε, πέρα από τη βαρύτητα της εγκληματικής προσβολής, το γεγονός, ότι ο προσφεύγων, σε αντίθεση με τα επτά αδέρφια του, δεν θέλησε να αποκτήσει τη γαλλική ιθαγένεια παρότι πληρούσε τις σχετικές προϋποθέσεις, ενώ επισκεπτόταν επανειλημμένα τη χώρα καταγωγής του.

Μετασχηματίζονται σε φυλακές ανοιχτού τύπου οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων

της **Ελένης Δαμαλίδου**
Δικηγόρου Πειραιά
μέλος Δ.Σ. Ε.Π.Α. Πειραιά
MA Criminal Justice Studies
University of Leeds, UK

Η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά γνωστή από τη Στέγη της «Ο Καλός Ποιμής», στεγάζει περίπου 28 ανήλικα, θύματα κυρίως κακοποίησης και εγκατάλειψης, παιδιά σε κίνδυνο αλλά και παιδιά στα όρια παραβατικότητας και έχει άλλα 24 περίπου παιδιά που φιλοξενούνται σε οικογένειες υπό την επιμέλεια και έλεγχο της. Δεκάδες παιδιά πανελλαδικώς που βρέθηκαν υπό την εποπτεία των κατά τόπους Εισαγγελιών Ανηλίκων ως θύματα παρά ως θύτες, παιδιά που ζούν στις Στέγες Φιλοξενίας των Ε.Π.Α. πηγαίνουν στα σχολεία της περιοχής τους, έχουν πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ψυχολογική υποστήριξη. Παιδιά που επιβαρύνουν κατ' ελάχιστον τον κρατικό κορβανά, καθώς επί σειρά δεκαετιών οι τοπικές κοινωνίες στηρίζουν έμπρακτα τις δράσεις τους και καλύπτουν τις ανάγκες τους με δωρεές ακόμα και ακινήτων, με ένα και μοναδικό σκοπό την προστασία των ανήλικων που την έχουν ανάγκη.

Στην Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά και συγκεκριμένα τη Στέγη της που ονομάζεται «Καλός Ποιμένας» στα Καμίνια του Πειραιά, αποτελεί έναν χώρο που τα τελευταία τέσσερα χρόνια αναβαθμίζεται διαρκώς με την βοήθεια της Πειραιϊκής και όχι μόνο Κοινωνίας και των Δημοτικών Δομών, ένας χώρος που ο εθελοντισμός και ο -πέραν των τυπικών υποχρεώσεων και ωραρίου- ζήλος του ελάχιστου προσωπικού

κάνει την διαφορά. Και η διαφορά φαίνεται στα χαμόγελα των παιδιών που φιλοξενούνται, παιδιά από 4 μέχρι 18 ετών, που είτε εγκαταλείφθηκαν από τις οικογένειές τους, είτε ο Εισαγγελέας Ανηλίκων ή το Δικαστήριο Ανηλίκων έκρινε ότι το περιβάλλον που διαβιούσαν ήταν ακατάλληλο, παιδιά κατά βάση κακοποιημένα. Το κτίριο που τα φιλοξενεί είναι δωρεά της Αθηνάς Δηλαβέρη, συζύγου του ευπατρίδη και μεγάλου ευεργέτη του Πειραιά Κρίτωνα Δηλαβέρη και αδελφής της Κατίνας Παξινοπού, η οποία μαζί με τον σύζυγό της δώρισαν όλη τους την τεράστια περιουσία στον Δήμο Πειραιά και διετέλεσε για πολλά χρόνια πρόεδρος της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιώς. Από το 1955 έχουν ζήσει δεκάδες παιδιά μέσα στο κτίριο των 1.500 τμ., τα οποία εκεί ξαναβρίσκουν το χαμόγελο τους.

Τα χαμόγελα ωστόσο σκιάζει για αυτά το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, το οποίο ακόμα δεν έχει τεθεί σε διαβούλευση, διά του οποίου «μετονομάζονται» σε Μονάδες Μέριμνας Νέων και επί της ουσίας καταργούνται οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων, και αυτές κυρίως που φιλοξενούν παιδιά μετατρέπονται σε 'φυλακές ανοιχτού τύπου' για ανήλικους παραβάτες σε εκτέλεση αναμορφωτικών μέτρων. Στο σχέδιο νόμου δεν υπάρχει καμία συγκεκριμένη πρόβλεψη για ΘΥΜΑΤΑ ή εγκαταλελειμμένα παιδιά

που ήδη φιλοξενούνται. Αντιθέτως με το άρθρο 50 φαίνεται να συγχωνεύονται όλες οι ΕΠΑ σε ΕΠΑ Ελλάδος, και η ΕΠΑ Πειραιά μετατρέπεται σε παράρτημα με την ονομασία Μονάδα Μέριμνας Νέων, η οποία Μονάδα σύμφωνα με το άρθρο 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Νομοσχεδίου, αντικείμενο μόνο έχει τους ανήλικους παραβάτες αξιόποινων πράξεων ή ανήλικους πριν τη τέλεση αξιόποινων πράξεων και με ημιελεύθερη ως διατείνεται διαβίωση. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο παρ 3 για τα παιδιά θύματα ΘΑ εκδοθεί υπουργική απόφαση εντός 10 μηνών από τη δημοσίευση που θα αναφέρει που ΘΑ πάνε!

Κατ' ουσίαν, με το προτεινόμενο σχέδιο Νόμου εξοστρακίζονται τα ανήλικα θύματα από την επιμέλεια του Κράτους και της κρατικής εποπτείας στην εκτέλεση των παραγγελιών των Εισαγγελέων και των Δικαστηρίων Ανηλίκων της Χώρας, δημιουργώντας στον ίδιο χώρο δομή ανήλικων παραβατών αξιόποινων πράξεων, που για αυτά λειτουργούν ήδη διαφορετικές δομές. Μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις τα ήδη φιλοξενούμενα παιδιά στερούνται παντελώς οικογενειακού-συγγενικού περιβάλλοντος και το νέο προτεινόμενο σχέδιο δεν προβλέπει τίποτα συγκεκριμένο για αυτά, αρκούμενο στην αόριστη έκφραση “εξεύρεση των νέων φορέων φιλοξενίας τους”. Να σημειωθεί ότι τα γνωστά σε όλους ιδρύματα Χαμόγελο του Παιδιού, Κιβωτός κλπ είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και σε αντίθεση με τις ΕΠΑ που είναι ΝΠΔΔ, δεν έχουν τη σαφή νομική υποχρέωση και τα εχέγγυα της δικαστικής αμεροληψίας στο να εκτελούν τις Εισαγγελικές εντολές ή και Δικαστικές αποφάσεις που αφορούν ανήλικα θύματα.

Επιπλέον εκ του κειμένου του προτεινόμενου σχεδίου με το περιεχόμενο που έχει αυτή τη

στιγμή και δη στο άρθρο 50 παρ 7 προκύπτει να συγχωνεύονται οι περιουσίες των Ε.Π.Α σε μία Ε.Π.Α Ελλάδος όπου και μεταφέρονται ποσά τραπεζικών λογαριασμών. Εδώ εγείρονται σημαντικά ερωτήματα συνταγματικού περιεχομένου, δεδομένου ότι μεταξύ άλλων το κτίριο που στεγάζεται η ΕΠΑ Πειραιά είναι δωρεά της Αθηνάς Δηλαβέρη με κοινωφελή εις το διηνεκές σκοπό της προστασίας των ανήλικων που την έχουν ανάγκη, σημαντικότητας αξίας σήμερα, καθότι με αυτό το νομοσχέδιο αλλάζει τον εις το διηνεκές κοινωφελή σκοπό χωρίς δικαστική διάγνωση. Επίσης δεν φαίνεται να υπάρχουν μέλητες για την αναγκαιότητα ίδρυσης νέων αναμορφωτηρίων. Επομένως γιατί η δημιουργία τέτοιων δομών αποκαλείται νομοθετικός εκσυγχρονισμός και γιατί συνδυάζεται με την κατάργηση των Ε.Π.Α, ενώ θέλει να χρησιμοποιεί και το σύνολο της κατά τα ανωτέρω κινητής και ακίνητης δωρησθείσης περιουσίας των Ε.Π.Α, ακόμη όταν χωρίς την ελάχιστη αιτιολογία καταργεί τα αμισθί διοικητικά συμβούλια, ενώ προβλέπονται στη νέα “δομή” πληθώρα νέων θέσεων εργασίας που τις στερούνται ακόμη και τα μεγάλα Καταστήματα Κράτηση της Χώρας; Ο καθένας πολίτης εύκολα αντιλαμβάνεται γιατί επιχειρείται η επιχειρούμενη αλλαγή που βαπτίζεται και ως εκ συγχρονισμός, ως ύβρις στο χαμόγελο των ανήλικων θυμάτων που απλόχερα χαρίζει η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά.

Επίσης πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι στα Διοικητικά Συμβούλια των ΕΠΑ, προεδρεύει μέχρι τώρα ανώτερος Δικαστικός λειτουργός και μετέχει Δικηγόρος, που εγγυώνται την διοικητική και λειτουργική ανεξαρτησία της Ε.Π.Α., τη διαφάνεια στη λειτουργία της και την προάσπιση του συμφέροντος και μόνο των ανήλικων θυμάτων και προσδίδουν θεσμικό κύρος και νομική κατο-

χύρωση στη λειτουργία του Συμβουλίου. Αντικαθίστανται δε αυτά από ένα μόνο Δ.Σ, η λειτουργία του οποίου αποτελεί μάλλον υπερεκτίμηση των δυνατοτήτων αυτού, αλλά και συγκεντρωτισμό χωρίς αυτοτέλεια, που έχει αποδειχθεί πάντοτε αναποτελεσματικός.

Επίσης δεν προβλέπεται κάτι συγκεκριμένο για το πώς θα επιβλέπονται οι πλείστες όσες μορφές αναδοχής και υιοθεσίας που μέχρι τώρα επιβλέπονταν από τις Ε.Π.Α και μάλλον συμπεραίνεται ότι αυτό θα γίνεται από μία κεντρική διοικητική αρχή.

Τα ζητήματα αυτά εγείρουν σοβαρούς προβληματισμούς νομιμότητας, καθώς ειδικά η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά αλλά και άλλες Ε.Π.Α. πανελλαδικώς αποτελούν κληροδοτήματα με σημαντικά περιουσιακά στοιχεία. Σε αυτές λοιπόν τις περιπτώσεις η αλλαγή της οργανωτικής δομής, της λειτουργίας αλλά και της διοίκησης των ΕΠ.Α., καταργουμένης της περιουσιακής και διοικητικής τους αυτοτέλειας, είναι βέβαιο ότι οδηγεί σε μεταβολή του σκοπού της (από υποστήριξη γενικά των ανηλίκων που την έχουν ανάγκη σε υποστήριξη ανηλίκων κυρίως δραστήων αξιόποινων πράξεων και μάλιστα για ένα έτος) και άρα σε αλλαγή διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του δωρητή και της Διοίκησής του. Η συγκεκριμένη διάταξη ελέγχεται ως αντισυνταγματική, καθώς οι αλλαγές αυτές μπορούν να επέλθουν μόνο δικαστικά και όχι με Νόμο, εφόσον πρόκειται για την διάθεση ιδιωτικής περιουσίας εις το διηνεκές υπέρ κοινωφελούς σκοπού. Αξίζει να σημειωθεί ότι πρόσφατα η ΕΠΑ Πειραιά και «ο Καλός Ποιμίν» πέτυχε δικαστικά αξίωσή της κατά της ΤΡΑΙΝΟΣΕ από απαλλοτρίωση περιουσίας της ύψους άνω των 700.000€, ποσό που θα έπρεπε να διατεθεί για τους σκοπούς που ορίστηκε κατά το κληροδοτήμα μαζί με τις λοιπές χρηματικές δωρεές, ενώ

πολλές ακόμα περιπτώσεις μεγάλων δωρεών αναφέρονται σε περιφερειακές Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων.

Οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με διοικητική και περιουσιακή αυτοτέλεια, διοικούνται από άμισθο 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης υπό την προεδρία ανώτατου Δικαστικού ή Εισαγγελικού Λειτουργού και από ένα τουλάχιστον μέλος Δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και εποπτεύονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Έχουν δική τους περιουσία που προέρχεται από δωρεές ιδιωτών που έχουν τη διάθεση, κληροδοτήματα και Κρατική επιχορήγηση, τα έσοδα των οποίων είναι κατατεθειμένα στην Ε.Τ.Ε. και ελέγχονται από τις αρμόδιες Οικονομικές Υπηρεσίες του Κράτους. Αποτελούν το πιο άμεσο πρόσωπο του Κράτους Πρόνοιας στον τομέα των ανηλίκων θυμάτων εκτελώντας παραγγελίες των Εισαγγελέα και των Δικαστηρίων Ανηλίκων, αυτός άλλωστε είναι επί σειρά ετών ο πρωταρχικός σκοπός τους.

Τελειώνοντας είναι απαραίτητη η συνέχιση της λειτουργίας των Ε.Π.Α. και η ενίσχυση του επιστημονικού και υπαλληλικού τους προσωπικού, προκειμένου να διατηρήσει το χαμόγελο και τη ζωντάνια των φιλοξενούμενων παιδιών, σταθερό σημείο αναφοράς και αφετηρία υλοποίησης των ονείρων τους για ένα καλύτερο γι' αυτά μέλλον.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά αλληλέγγυος με την Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΣΠ

Επί του προτεινόμενου Νομοσχεδίου για τη δημιουργία Μονάδων Μέριμνας Νέων και την με αυτό έγερση θεμάτων αντισυνταγματικότητας για την κατάργηση των ΕΠΑ. Η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά είναι κληροδότημα, με μακρά και σημαντική προσφορά στην υποστήριξη των ανηλίκων, με δικά της περιουσιακά στοιχεία και με διοίκηση που ενεργεί αμισθί, στην οποία μετέχουν ανώτερος δικαστικός λειτουργός ως πρόεδρος και επί πλέον ένας δικηγόρος. Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, αφενός επέρχεται ανατιολόγητη κατάργησή της, αφετέρου δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για τους ανηλίκους - θύματα, που βρίσκουν εκεί φιλοξενία και υποστήριξη.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά με βάση τον ανωτέρω προβληματισμό:

α) διαπιστώνει στο υπό διαβούλευση Νομοσχέδιο γενικώς παραλείψει ασάφειες άνευ εκθέσεων και επιστημονικών αναλύσεων για τον επιδιωκόμενο εκσυγχρονισμό των δομών των ΕΠΑ και την λειτουργία τους καθώς και μη ύπαρξη συγκεκριμένης πρόβλεψης για τη τύχη των ήδη υπαρχόντων και διαβιούντων ανηλίκων στις δομές και ειδικότερα στην ΕΠΑ Πειραιά.

β) το χρονικό διάστημα παραμονής ανηλίκων στις νέες δομές περιορίζεται αβασάνιστα στο 1 έτος (στις περισσότερες) με περιορισμό του χρόνου παράτασης, ανεξαρτήτως των πραγματικών αναγκών των ανηλίκων.

γ) ειδικότερα λόγω της δομής και της λειτουργίας της ΕΠΑ Πειραιώς ως κληροδοτήματος με δικά της περιουσιακά στοιχεία και όρους λειτουργίας από τον δωρητή εγείρονται συνταγματικά και άλλα νομικά θέματα λόγω μεταβολής του σκοπού διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων αλλά και μεταβολής της Διοίκησης αυτού στο βαθμό που αλλαγές των άνω στοιχείων γίνονται μόνο με Δικαστικές αποφάσεις και όχι με Νόμο κατά ρητή συνταγματική επιταγή.

δ) δεν καθορίζεται η τύχη του ήδη υπηρετούντος προσωπικού ή η πλήρωση των κενών θέσεων και γενικά δεν υπάρχει μέριμνα για τις εργασιακές σχέσεις.

ε) Δεν περιλαμβάνονται στη διαδικασία εισαγωγής οι περιπτώσεις ανηλίκων που είναι θύματα παραβατικών συμπεριφορών ή/και στερούνται παντελώς οικογενειακού - συγγενικού περιβάλλοντος.

Συνεπώς για τους ανωτέρω λόγους ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά τίθεται αλληλέγγυος προς την Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά, αντιτιθέμενος στην επιχειρούμενη κατάργησή της, θα είναι δε αρωγός σε κάθε προσπάθεια της διοίκησης της ΕΠΑΠ για τη διατήρηση της νομικής και περιουσιακής της αυτοτέλειας.

Ελληνισμός και χριστιανισμός - Απόπειρα προσέγγισης

Δημήτρης Πιστικός

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Β΄ ΜΕΡΟΣ

Το Βυζάντιο, συνεχίζοντας τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία, για τους δικούς του λόγους και με συνδετικό ιστό το χριστιανισμό ένωσε σε ένα κράτος διαφορετικούς λαούς με εθνολογικές και άλλες διαφορές. Εντός του, σιγά-σιγά, με εργαλείο την ελληνική γλώσσα αφυπνίστηκε η εθνική συνείδηση των Ελλήνων, που είχε ναρκωθεί από τις διαιρέσεις, τους εμφύλιους πολέμους, τον κοσμοπολιτισμό, την υποδούλωση στους Ρωμαίους και τις ομογενοποιητικές και οικουμενικές ιδεολογίες των αυτοκρατοριών.

Με την άνοδο και καθιέρωση του χριστιανισμού, η μισαλλοδοξία υπερίσχυσε και κατέστη θεσμός. Ο χριστιανισμός στην ανασφάλειά του έφτασε, όπως είπα, σε ακρότητες ανάρμοστες με τις καταστατικές αξίες του και υποθέτω χωρίς σύμφωνη γνώμη των βαθιά μορφωμένων αλλά και πολλών ταπεινών και αγνών πιστών του. Αλλιώς θα πρέπει να δεχτούμε, το ανιστόρητο, ότι ολόκληρος ο ελληνικός λαός άλλαξε τις πανάρχαιες αρετές του και μεταβλήθηκε σε λαό βαρβάρων. Οι φρικαλεότητες του Θεοδοσίου τού Α΄ (379-395) δεν επιτρέπεται να παραγραφούν. Ωστόσο, ο ελληνισμός αντιστάθηκε και πήρε την εκδίκησή του με πλάγιο τρόπο. Αλλοίωσε τον αρχέτυπο χριστιανισμό· ο οποίος μέσω Συνόδων, έγινε «φιλοσοφικότερος», δογματικότερος και πιο θολός, άρα ακατανόητος στις μάζες και συνάμα από εκφραστής και αρωγός των αδυνάτων μετατράπηκε σε υποστηρικτή των ισχυρών. Από θρησκεία των φτωχών και εξαθλιωμένων έγινε θρησκεία των ισχυρών και διαπλεκομένων ιεραρχών, των πλουσίων αρχόντων και των σκληρών βυζαντινών γαιοκτημόνων και στρατοκρατών, κρατώντας κατ'επίφαση ή ορθότερα για τα κατώτερα στρώματα (κλήρου και λαού) τον αρχικό λαϊκό της χαρακτήρα. Έτσι, έχουμε παραδείγματα ανάρρησης ή αποπομπής με την αυτοκρατορική βούλα, θρόνους όπου ο θεός άφηνε στον ανιψιό την ποιμαντική ράβδο κ.λπ.) Παράλληλα διατηρήθηκαν προς χάρη των ισχυρών πολλά από τα αρνητικά στοιχεία τού αρχαίου κόσμου για πολλούς αιώνες όπως η δουλεία, η τοκογλυφία, η θέση τής γυναίκας, η αλαζονική συμπεριφορά ιεραρχών κι ένα σωρό άλλα που ο χώρος δεν μου επιτρέπει να αναφέρω.

Η θρησκεία τού αρχαίου ελληνικού κόσμου είχε εκπλη-

ρώσει την αποστολή της. Σιγά-σιγά ο ελληνικός κόσμος, εγκολπώθηκε τη νέα θρησκεία χωρίς να απορρίπτει όλα τα στοιχεία τής παλαιάς που διαδέχτηκε. Το τόμισα κατ'επανάληψη: Έλληνες ήταν οι χριστιανοί που πολεμούσαν τον αρχαίο ελληνικό κόσμο, δεν ήρθαν από άλλον πλανήτη, με ελληνική παιδεία μάλιστα και με ελληνική καταγωγή οι περισσότεροι. Επομένως και ο χριστιανισμός έγινε μέρος τής ελληνικής ιστορίας. Στην ιστορία, άλλωστε, ισχύουν κανόνες που οδηγούν νομοτελειακά τα ρεύματα στην γένεση, την ακμή και την παρακμή τους. Αν ο αρχαίος ελληνικός κόσμος και η θρησκεία του είχαν φροντίσει να αντισταθούν στην παρακμή και να προσαρμοστούν στις εξελίξεις που ικανοποιούν τις ανάγκες των ανθρώπων κανένας χριστιανισμός δεν θα τον επισκίαζε. Εάν είχε απήχηση στους λαούς κανένα νέο θρησκευτικό σύστημα δεν μπορούσε να τον σαρώσει. Οι φτωχές, εξαθλιωμένες και οργισμένες από την αδικία μάζες είδαν στο χριστιανισμό μιαν ελπίδα για βελτίωση της μοίρας τους. Οι πληθυσμοί άκουσαν με περιέργεια και έπειτα με ενδιαφέρον για τον Μεσσία που ήρθε να τους σώσει από την υποταγή στους Ρωμαίους κι από τους τοπικούς δυνάστες τους και για να τους χαρίσει έναν κόσμο καλύτερο και ανθρωπινότερο. Εάν δικαιώθηκαν ή διαψεύστηκαν, αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Η πολυεθνικότητα έπαιξε, επίσης, το δικό της ρόλο στην επικράτηση του χριστιανισμού. Υπήρξαν και άλλα. Ο ελληνισμός, με την οικουμενικότητά του, διέθεσε το σπουδαιότερο εργαλείο για τη διάδοση του χριστιανισμού: τη γλώσσα του και φυσικά τούς ανθρώπους που είχαν ελληνική παιδεία και τον διέδιδαν. Ο χριστιανισμός βρήκε εν τη γενέσει του έναν κόσμο πολιτικά, ηθικά και θρησκευτικά εξασθενημένο. Το θαλερό αρχαίο πνεύμα είχε εξατμισθεί από καιρό, ο ελληνικός κόσμος ξαπλωμένος ως τα πέρατα είχε αφυδατωθεί και εκφυλιστεί αφού είχε παίξει το ρόλο του στην ιστορία. Τον εξουθένωσαν οι δημαγωγοί, οι πόλεμοι μεταξύ των ελληνικών πόλεων-κρατών, οι «υψηλές» πολιτικές που απέβλεπαν στην ανάμιξη των Περασών και των Ρωμαίων στα εσωτερικά τους, η μετριότητα των επιγόνων και η μακρόχρονη παρακμή. Η αυτοκρατορία των Ρωμαίων ουδετεροποίησε το πνεύμα τής δημοκρατίας, εξασθένησε τις αντιστάσεις και το ελεύθερο φρόνημα και

επέβαλε νέα τάξη πραγμάτων. Οι διωγμοί των χριστιανών αντί να αναχαιτίσουν, δυνάμωσαν το νέο ρεύμα που τελικά επικράτησε. Τώρα οι διωγμοί έγιναν σε βάρος των ειδωλολατρών και οι χριστιανοί ξέχασαν τις απάνθρωπες δοκιμασίες των προγόνων τους! Οι διώξεις των εθνικών διατηρήθηκαν για πολλούς αιώνες. Κατά την «Εξάβιβλο» του Αρμενοπούλου (1345 μ.Χ.) «*Ο ποιών ελληνικάς θυσίας ή τιμών είδωλα ή θυσιάζων ή λίθων αυτοίς καίων εσχάτη τιμωρία υποβάλλεται· ομοίως δε τιμωρούνται και οι συνίστορες αυτού και οι υπηρέται των θυσιών*» («Εξάβιβλος», Περί Ιουδαίων, ελληνιζόντων και αιρετικών, Βιβλ. Έκτο, τίτλος ΙΑ΄). Να αναλογισθεί κανείς ότι η θρησκεία των φτωχών και καταφρονεμένων του ταπεινού παιδιού τής Βηθλεέμ έφτασε στο σημείο να αρνείται στους «πάνυ πένητες» και στις γυναίκες να μαρτυρούν και τους εξομοίωνε με τους μίμους, τους θηριομάχους, τους ορχηστές, τους επί της θυμέλης αναστρεφόμενους, τους συκοφάντες, τους μοιχούς, τους κλέφτες «*ή έτερον απόπημα εργασαμένους!*» Περαιτέρω η επίσημη και καθεστώσα θρησκεία τής αγάπης δεν επέτρεπε σε «*αιρετικούς ή Εβραίους την μαρτυρία κατά ορθοδόξου!*» Και θα αναρωτηθεί κανείς: τι απέγινε η περίφημη χριστιανική ισότητα; Απαντώ: Μια άπιαστη νεφέλη. Ιδού: «*Αξιώπιστοι έστωσαν οι μάρτυρες, και μήτινες επιδίφριοι, μηδέ χαμπερείς, μηδέ παντοίως άσημοι!*» ή «*Οι πένητες ου μαρτυρούσι. Πένης δε εστιν ο μη έχων πενήνκοντα νομισμάτων περιουσίαν!*» (ό.π. «Περί Μαρτύρων», Βιβλ. Πρώτο, τίτλος στ΄).

Έτσι γράφεται η ιστορία. Από την άλλη μεριά εάν ο χριστιανισμός έμενε στο επαρχιακό κουκούλι του, δηλαδή στο ιουδαϊκό περιβάλλον και δεν στηριζόταν στον ελληνισμό θα είχε παραμείνει μια ασήμαντη αίρεση που δεν θα την ήξερε κανένας. Έτσι κι αλλιώς, στην εποχή του δεν τον ήξερε ούτε ο Ιώσηπος ο οποίος στο έργο του αναφέρει ακόμα και τα πιο ασήμαντα γεγονότα τής Ιουδαίας.

Οι εγκληματικές και σκοταδιστικές πράξεις αυτοκρατόρων και κληρικών που απευθύνονταν και ικανοποιούσαν επιθυμίες και αιτήματα τμημάτων (και) ελληνικού χριστιανικού πληθυσμού δεν μπορούν και δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να επισκιάζουν ή να εξαφανίζουν τις φωτεινές περιπτώσεις εκείνων που απαλλαγμένοι από φανατισμούς είδαν καθαρά την αναγκαιότητα της συμπόρευσης και συνετέλεσαν σ΄ αυτήν ώστε κάποια στιγμή να μιλάμε για ελληνικό πολιτισμό που άλλαξε θρησκεία. Υπενθυμίζω ότι ο Λιβάνιος, που έζησε την εποχή πέντε αυτοκρατόρων, (Κωνσταντίου, Ιουλιανού, Ιοβιανού, Ουάλη, Θεοδοσίου) όχι μόνο δεν διώχτηκε για τις ιδέες του (είχε βαθιά πίστη στις αξίες του ελληνικού πολιτισμού) αλλά άνοιξε σχολή στην Κωνσταντινούπολη, στη Νικομήδεια και στην Αντιόχεια και μάλιστα λαμβάνοντας και κανονικό μισθό από τον αυτοκράτορα!

Με τον Φώτιο και τον Πλήθωνα ο κλασικισμός αναγεννιέται και η ελληνική σκέψη κυριαρχεί. Όσοι μέμφονται (και καλά κάνουν) τους διωγμούς των «εθνικών» (ας μην τους ταυτίζουμε πλήρως με τον ελληνισμό και σε καμιά περίπτωση μ΄ αυτόν τής ακμής του) ας αναλογιστούν ότι οι διώχτες δεν ήταν μετεωρόλιθοι που έπεσαν από το διάστημα αλλά ήταν κι αυτοί Έλληνες που επηρέαζαν ή συμμετείχαν

στη λήψη των αποφάσεων εναντίον των αντιπάλων ομοεθνών τους. Γνωρίζω πως είναι δύσκολο σε μια πολυεθνική αυτοκρατορία να αποφανθούμε με βεβαιότητα για τις εθνικές ταυτότητες των ατόμων αλλά η εξέταση ενός τόσο περίπλοκου ζητήματος θα μας πήγαινε μακρύτερα.

Παρά τις όποιες διαψεύσεις ο χριστιανισμός έδωσε ένα καινούργιο νόημα στη ζωή των ανθρώπων λαμβάνοντας κατά καιρούς κεφάλαια από το αστείρευτο ταμείο του ελληνισμού. Δίπλα όμως στο μονοθεϊσμό εξακολούθησε, μεταμορφωμένος, να ζει, μέχρι σήμερα, ένας πανάρχαιος λαϊκός πολυθεϊσμός που ο χριστιανισμός αφού δεν μπόρεσε να εξαλείψει ανέχτηκε ή διατήρησε. Το γεγονός καταδεικνύει την αντοχή, συνέπεια και αδιάσπαστη συνέχεια του ελληνισμού αλλά και την αποδοχή του χριστιανισμού από τη μεγάλη λαϊκή βάση.

Τελικά, όπως και να 'χει, δεν φταίει κανένας Χριστός για τις βαρβαρότητες που διαπράχτηκαν στο όνομά του. Όποιος πιστεύει το αντίθετο ας ψάξει να βρει επιχειρήματα στα Ευαγγέλια και καλοπροαίρετα το συζητάμε. Ούτε φυσικά είναι υπεύθυνος ο Δίας (ή το Δωδεκάθεο) για τις διώξεις και τις φρικαλεότητες σε βάρος των χριστιανών από τους Ρωμαίους ή τα Ευαγγέλια για τα εγκλήματα των Βυζαντινών και των υποτακτικών τους. Δεν φταίει ο Ναζωραίος για τη δίψα των σταυροφόρων, την Ιερά Εξέταση, τα εγκλήματα των κονκισταδόρων, τη δουλεία στην Αμερική, τη σημερινή φτώχεια και κακοδαιμονία. Και για να επανέλθω στα δικά μας, θα υπογραμμίσω και πάλι: Έλληνες πρώην ειδωλολάτρες ήταν οι νεοχριστιανοί διώχτες του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, αγράμματοι εν πολλοίς και αφιονισμένοι από άρχοντες και ιερατεία. Η εξουσία, εξάλλου, φουσκώνει περισσότερο τα μυαλά κάθε ανόητου επηρμένου. Και οι αριβίστες κάθε εποχής, οι τυχάρπαστοι και οι αγύρτες, που οδηγούν τούς λαούς σε λάθος κατευθύνσεις δεν έλειψαν ποτέ από κανέναν λαό, από καμιά θρησκεία κι από καμιά ιδεολογία.

Θα ήθελα, καταλήγοντας, να πω ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά όσο τα βλέπουν ορισμένοι που παίρνουν θέση στις πολεμίστρες των ελληνολατρών ή των ελληνομάχων και ότι οι απλουστεύσεις οδηγούν σε αυθαίρεσες που υπερβαίνουν τον ελληνικό κανόνα για τα πράγματα ή τον κώδικα τής χριστιανικής αγάπης για τον «πλησίον», παραβιάζοντας θεμελιώδεις διατάξεις τών κωδικών τους. Όσο για την ανθεκτικότητα του συγκερασμού και της συνένωσης ελληνισμού και χριστιανισμού το αποδεικνύει η πραγματικότητα δύο χιλιετιών! Οι διώξεις, βεβαίως και υπήρξαν, αλλά δεν είναι ο μόνος λόγος επικράτησης του χριστιανισμού. Εξάλλου, σήμερα, που υπάρχει πλήρης ελευθερία και ανεξιθρησκεία και άρα ουδείς εμποδίζεται ή τιμωρείται για τις πεποιθήσεις του, ποιος θα μπορούσε να πείσει, σοβαρά, για την ανάγκη επαναφοράς του δωδεκαθέου, που ουσιαστικά καταπολέμησε ο χριστιανισμός, ασχέτως εάν πήραν τα σκάγια κι άλλους τομείς του αρχαίου ελληνικού κόσμου; Ποιος θα μπορούσε, βάσιμα, να ισχυρισθεί ότι ο Πατροκοσμάς ήταν εχθρός του ελληνισμού και ότι οι καθαρειοσιάνοι σοφολογίωτατοι Φαναριώτες, που διάβαζαν τον Πλάτωνα, υποστηρικτές του;

«Έπί του βωμού Μουνιχίασιν» Άσυλο τριηράρχων στο Ιερό της Μουνιχίας Αρτέμιδος

του **Μιχάλη Βλάμου**
επιτ. Δικηγόρου

Η δέησις ικέτου ως αίτησις παροχής προστασίας ήταν ιερή για τους Έλληνες. Κατά το χρησμό του Μαντείου της Δωδώνης οι ικέτες εθεωρούντο "ιεροί και αγνοί".

Προστάτης των ικετών ήταν ο Ικέσιος Ζεός ο οποίος ελατρεύετο ιδιαιτέρως στην Αθήνα όπου ο Σόλων είχε ορίσει ως προστάτες των όρκων τον Ικέσιον, τον Καθάρισον και τον Εξακεστήρα, ο οποίος τιμωρούσε τους παραβάτες του δικαίου του ικέτου.

Η απόσπαση ικετών από τους βωμούς εθεωρείτο ανοσιούργημα που προκαλούσε άγος στην πολιτεία. Το Κυλώνειον άγος που προσεκλήθη από την απόσπαση των οπαδών του Κύλωνος από το βωμό της Αθηνάς στην Ακρόπολη, το επλήρωσεν ακριβά η μεγάλη και πανίσχυρη οικογένεια των Αλίφαιωνιδών που αναγκάσθηκε σε εξορία από την Αθήνα.

Στη Σπάρτη για ν' αποφύγουν παρόμοιον άγος ευφράγισαν το Ναό της Χαλκιοίκου Αθηνάς όπου είχε καταφύγει ο διωκόμενος νικητής των Πλαταιών βασιλεύς της Σπάρτης Πausανίας που τον άφησαν να πεθάνη εξ αστίας.

Ο ικέτης για να επιτύχη άσυλον και προστασίαν ετήρει ορισμένο τυπικόν.

Κρατούσε την "ίκετηριαν" δηλαδή ράβδον, κλάδον ελαίας περιεστεμμένον με έριον (μαλλί) η οποία απετέλει σύμβολον ικεσίας και την κατέθετε στο βωμό ή τη θύρα του χώρου.

Ο Δημοσθένης στον "Περί ίου στεφάνου" λόγο ν (107) αναφέρει "ούχ ίκετηριαν εθηκε τριηράρχος ουδείς ηώποτ' ώς άδικούμενος παρ' ύμιν, ουκ έν Μουνιχίας έκαθέζετο", αναφερόμενος στον τρόπο παροχής ασύλου στους τριηράρχους από το ιερό της Μουνιχίας Αρτέμιδος. Και ο Λυσίας κάνει μνεία ασυλίας. "Έπί τοϋ βωμού Μουνιχίασιν".

Υπήρχαν και άλλοι τρόποι ικεσίας όπως αυτός που ίσχυε στους Μολοσσούς της Ηπείρου και ιστορεί ο

Πλούταρχος ότι εχρησιμοποίησε ο Θεμιστοκλής εναγκαλισθείς τον υιό του βασιλέως Αδμήτου και καταφυγών στο βωμό της οικίας του.

Στο πανάρχαιον ιερό της Μουνιχίας που έδωσε το όνομά της στον ανοιξιάτικο αττικό μήνα Μουνιχίωνα, οπότε ετελούντο τα Μουνιχία με πομπές, ναυτι-κούς αγώνες και νυκτερινή λαμπαδηφορία, (αφιππολαμπάς) ελατρεύετο η Μουνιχία Άρτεμις, σεληνιακή θεότης.

Το όνομά της Μουνιχία - Μούνιχος έχει σχέση με τη σελήνη, το αρχαίο της όνομα μήνη, (εξού το αγγλικό moon) τον μήνα (μην, μηνός) και γράφεται ορθώς με ιώτα.

Λανθασμένα λοιπόν στην αρχαιότητα, γράφεται με ύψιλον Μουνυχία, θεο-ρούμενο ότι προέρχεται δήθεν από τη σύνθεση των λέξεων μόνος+όνυξ.

Το ιερό τέμενος της θεάς κείμενο στο ακρωτήριο Κουμουνδούρου της Καστέλλας απέναντι από τη Σταλίδα (νησάκι του Κουμουνδούρου) είναι υψηλό, απότομο, δυσπρόσιτο περιβαλλόμενο από τις τρεις πλευρές από τη θάλασσα και προστατεύον από τους νοτιοδυτικούς ανέμους το λιμενίσκο της Μουνιχίας (Τουρκολίμανο-Μικρολίμανο). Προς βορράν στο μόνο μέρος που η χερσόνησος είναι προσιτή από την ξηρά ανευρέθησαν τα θεμέλια οχυρώσεως με στρογγυλό πύργο, καταχωμένα από το κτίριο του Ναυτικού Ομίλου] Ελλάδος (Ν.Ο.Ε.) που τώρα καταλαμβάνει την περιοχή. Κατά τις πρόχειρες σωστικές ανασκαφές που διενήργησε ο Ι. Θρεψιάδης επ' ευκαιρία της καταδείξεως της ιστορικής επαύλεως Κουμουνδούρου ευρέθησαν ίχνη θεμελιώσεως του τεμένους αλλ' όχι ναός.

Αυτό το ιερό αρχαιότατο, σεπτότατο και απ' τα επισημότερα του Πειραιώς ήταν φυσικό να θεωρήται τόπος ασύλου.

Το ιερό αυτό τέμενος περιβάλλεται σχεδόν από παντού από τη θάλασσα και από την κορυφή του λόφου επισκοπεί την Ακρόπολη, τον Υμηττό, το Σαρωνικό, την Αίγινα τις πειραιϊκές ακτές (Καλλιμάχος Ύμνος εις Άρτεμιν 259: "πότνια Μουνιχίη λιμενοσκόπε"). Είναι λοιπόν φυσικό να αποτελεί τόπον ασυλίας και καταφυγής των τριηράρχων.

Η ασυλία (α-συλε-ω), η προστασία ενός χώρου από τη σύλληψη ιστορικής συνδέεται με το σεβασμό των ιερών χώρων και με την αναγνώριση της ασυλίας όσων καταφεύγουν σ' αυτούς. Αρχικώς άσυλα ήσαν όλα τα ιερά. Με την επέκταση όμως της εξουσίας της πολιτείας η ασυλία περιορίσθη μόνο σε ωρισμέ- να από αυτά. Στην Αθήνα τα κυριώτερα άσυλα ήταν ο βωμός του Ελέου και ο βωμός των Δώδεκα Θεών στην Αγορά των Αθηνών, ο βωμός των Ευμενίδων, το ηρώο του Θησέως, και στον Πειραιά το Θησείο του Πειραιώς. Ένα τέτοιο ήταν και το Ιερό της Μουνιχίας Αρτέμιδος, ειδικώς μάλιστα για τους ναυτικούς και δη τριηράρχους.

Υπήρχαν όμως και πανελληνίως γνωστά άσυλα όπως το Ιερό του Απόλλωνος στη Δήλο.

Με την επικράτηση του Χριστιανισμού άλλαξε η θεώρηση του θεσμού της Ασυλίας. Κατά το Κανονικό Δίκαιο η ασυλία δεν αποτελεί συνέχεια του αρχαίου Ελληνικού και Ρωμαϊκού Δικαίου.

Το χριστιανικό δίκαιο της ασυλίας ανεπτύχθη αυτοτελώς από τις επισκοπικές υπέρ καταδίκων ή υποδίκων επεμβάσεις και παρεμβάσεις προς τους κοσμικούς άρχοντες.

Έτσι ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός θεωρούσε μεγάλην αρετή την μέριμνα υπέρ των καταδίκων.

Ο Αυγουστίνος παρενέβη με θέρη υπέρ της μετατροπής σε κάθειρξη της επιβληθείσης σε αιρετικούς θανατικής ποινής.

Ο Αμβρόσιος θεωρούσε όπως και ο ίδιος έπραττε την υπέρ καταδικασθέντων παρέμβαση, ως ένα των πρώτων καθηκόντων του επισκόπου.

Ο Βασίλειος ο Μέγας παρενέβαινε όχι μόνο προς αποτροπήν θανατηκής ποινής αλλ' ακόμα και καθείρξεως.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος εξαίρει τον εκκλησιαστικό δικαστή που επιδιώκει την παύση της αμαρτίας και τον διαχωρίζει από τον κοσμικό δικαστή που αποβλέπει στην επιβολή ποινής.

Η πρώτη πάντως νομοθετική αναγνώριση του δικαίου της ασυλίας έγινε το 400 μ.Χ. υπό των αυτοκρατόρων Αρκαδίου και Ονωρίου με την έκδοση διατάξεως περί παραχωρήσεως ασυλίας στους υποδίκους και κατ'αδίκους.

Τόποι ασυλίας ήσαν οι ναοί και οι εκκλησίες μονών και κοιμητηρίων, ενίοτε και τα μοναστήρια.

Δικαίωμα ασυλίας απολαύουν όλοι οι χριστιανοί οι διαπράξαντες αξιόποινα αδικήματα με ορισμένες ενίοτε εξαιρέσεις (αρπαγή παρθένου, μοιχεία, φόνος και συνωμοσία κατά βασιλέως και οι οφειλέτες αστικών χρεών).

Από τον 18ο αιώνα με πρώτο το Μεγ. Φρειδερίκο της Πρωσίας (διάταγμα 7- 2-1743) τα ευρωπαϊκά κράτη άρχισαν να καταργούν το δίκαιο της ασυλίας όπως είχε διαμορφωθεί από το Κανονικό Δίκαιο και τον 19ο αιώνα κατηργήθη από όλα τα ευρωπαϊκά κράτη για λόγους δημοσίας ασφαλείας.

Το αυτό ισχύει σήμερα και για την Ελλάδα. Η διάταξη του νόμου (αρθρ. 278 Κ.Ποιν.Δικ.) ότι: "Σύλληψη δεν μπορεί να γίνει α) όσο διαρκεί η ιερουργία σε οικημα που προορίζεται για τη θεία λατρεία, β) τη νύχτα σε ιδιωτική κατοικία...", δεν ταυτίζεται με το δίκαιο της ασυλίας αλλά έχει σχέση με το σεβασμό της ιερότητας των ναών και της ιδιωτικής κατοικίας.

Στο σύγχρονο δίκαιο σήμερα η ασυλία είναι νομικός θεσμός συνταγματικώς κατοχυρωμένος. Έχομε το οικογενειακό άσυλο, το Πανεπιστημιακό άσυλο για την προστασία της ελευθέρας διακινήσεως ιδεών. Επίσης έχομε τη βουλευτική ασυλία, τη διπλωματική ασυλία, την ασυλία ξένων πολεμικών πλοίων, την παροχή ασύλου των διωκομένων για πολιτικούς λόγους αλλοδαπών κ.λ.π. Είναι δε θεσμός του εσωτερικού αλλά και του Διεθνούς Δικαίου.

Ο Διφρακός - Ακρόαση της Αθήνας με την απόδοξη του ελληνα Κροατιστή οροσίου και το κέντρο της Νουβίας Δοιόβου.

ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ

Κωνσταντίνος Βολανάκης,
«Ο πατέρας της ελληνικής
θαλασσογραφίας»

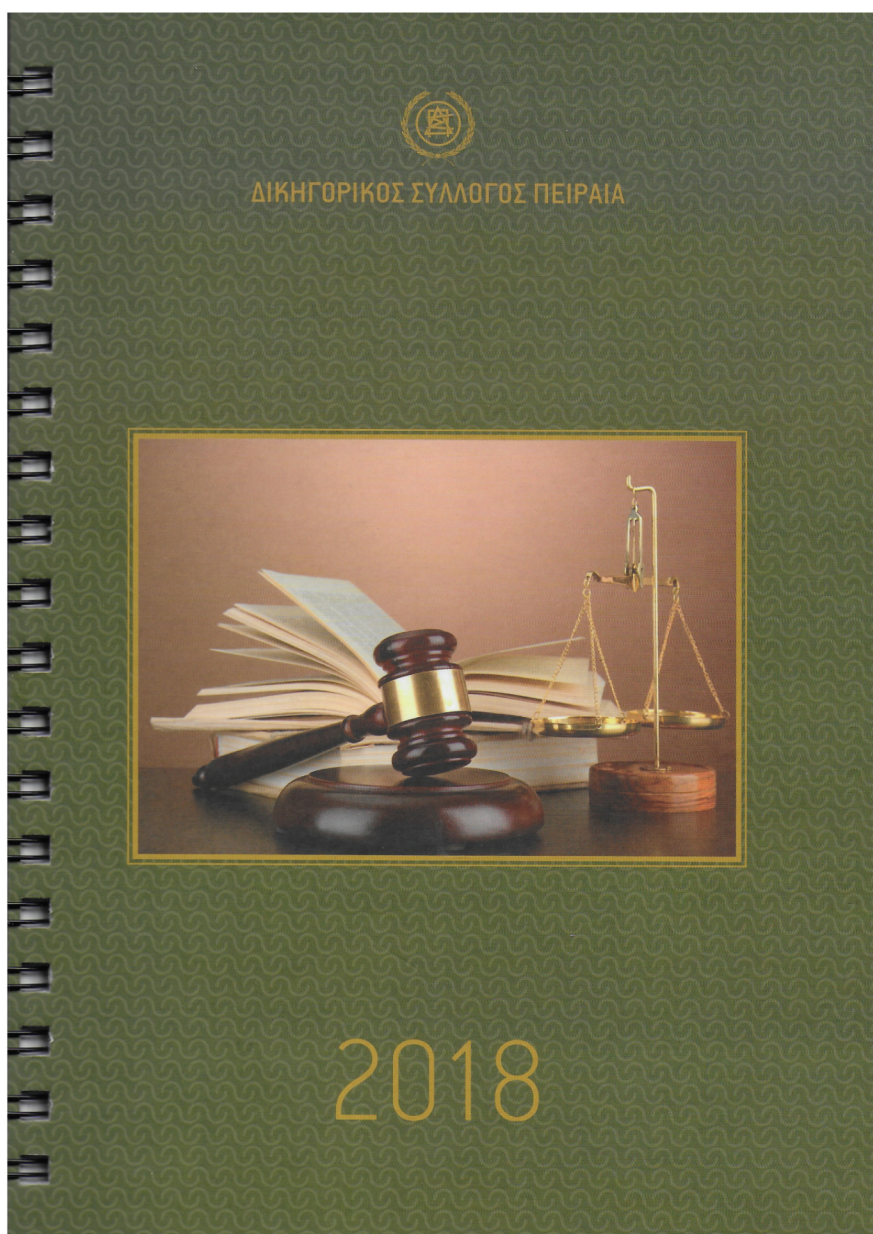
Επιμέλεια: Πέτρου Λακούτση, επιτ. Δικηγόρου

Η μεγάλη έκθεση με 72 έργα του Κωνσταντίνου Βολανάκη που εγκαινιάστηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2018 στο Ίδρυμα Θεοχαράκη επαναφέρει το βλέμμα στη μεγάλη ζωγραφική του 19ου αιώνα. Με τον τίτλο «Κωνσταντίνος Βολανάκης: ο πατέρας της ελληνικής θαλασσογραφίας», σε επιμέλεια Τάκης Μαυρωτάς, συγκεντρώνει σπουδαία έργα του καλλιτέχνη από δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές σε μια συναρπαστική και σπάνια συνύπαρξη. « Έργα του Βολανάκη από την Εθνική Πινακοθήκη, την Εθνική Τράπεζα, την Alpha Bank, το Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος, την Πινακοθήκη Αβέρωφ, το Ίδρυμα Ωνάση, τη Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά, το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης και από πολλούς ακόμη φορείς», λέει ο Τάκης Μαυρωτάς που επισημαίνει και τα έργα με προέλευση μεγάλες ιδιωτικές συλλογές όπως του κ. Πάνου Λασκαρίδη του Ιδρύματος Λασκαρίδη, του κ. Ευάγγελου Αγγελάκου, της κ. Μαριάννας Λάτση και πολλών ακόμη.

Ο Βολανάκης, όπως επισημαίνει ο Τάκης Μαυρωτάς, δεν ασχολήθηκε καθόλου με την προσωπογραφία ούτε με την ηθογραφία, αλλά αφιερώθηκε εξ ολοκλήρου στη θαλασσογραφία. Από την αγάπη του στη θάλασσα και στη ναυσιπλοΐα, ο Κωνσταντίνος Βολανάκης απέδωσε όλες τις εκδοχές της γαλήνης και της νηνεμίας με ειδυλλιακές αποβάθρες και ήρεμες παραλίες αλλά και όλες τις εκδοχές της έντασης και της σύγκρουσης, με ιστορικές ναυμαχίες και γεμάτες ένταση τρικυμίες. Διάσημο είναι το έργο του Κ. Βολανάκη Η Ναυμαχία της Σαλαμίνας, το οποίο βρίσκεται στο Αρχηγείο του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού στην Αθήνα. Αρχικά θεωρήθηκε ότι επρόκειτο για τη Ναυμαχία του Ακτίου, για αυτό και εκ παραδρομής μια φωτογραφία του πίνακα κοσμή την αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου Πρέβεζας. Όμως ο Μανώλης Βλάχος (1974) απέδειξε ότι πρόκειται για τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, έργο που εκτελέστηκε επί παραγγελία του Ελληνικού Κράτους, και η βασίλισσα που απεικονίζεται στην πλώρη ενός σκάφους δεν είναι η Κλεοπάτρα, αλλά η βασίλισσα της Φρυγίας Αρτεμισία η οποία είχε συμμαχήσει με τον Ξέρξη.

Ο Βολανάκης, σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου κοντά στον Karl von Piloty. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα διορίστηκε καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα, ενώ, παράλληλα, δίδαξε στο Καλλιτεχνικό Κέντρο, το οποίο ίδρυσε ο ίδιος το 1895 στον Πειραιά. Το 1877, μάλιστα, το έργο του Ναυμαχία του Τραφάλγκαρ, το οποίο είχε εκτεθεί στο Λονδίνο, αγοράστηκε από το Υπουργείο Ναυτικών της Αγγλίας. Τιμήθηκε με αργυρό βραβείο στη Διεθνή Έκθεση των Αθηνών το 1903, βραβεύτηκε στη Διεθνή Έκθεση του Μπορντό το 1907, του απενεμήθη ο Αργυρός Σταυρός του Σωτήρος το 1889, κ.ά. Το 1883 παρουσίασε στα Ανάκτορα τον περίφημο πίνακά του σε μνημειακές διαστάσεις, τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας. Ένας μεγάλος αριθμός σημαντικών έργων παραχωρείται από το Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη. Σήμερα τα περισσότερα έργα του Κωνσταντίνου Βολανάκη βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές, ενώ μια μικρή μερίδα βρίσκεται στην Gallery Stavros Michalarias, στην Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλέξανδρου Σούτσου, στο Ίδρυμα Κουτλίδη και στην Πινακοθήκη Κουβουτσάκη. Τον Νοέμβριο του 2008 το έργο του «Η Αποβίβαση του Καραϊσκάκη στο Φάληρο» σημείωσε ιστορικό ρεκόρ για τιμή ελληνικού πίνακα σε δημοπρασία, πλησιάζοντας το ποσό των 2 εκατομμυρίων ευρώ. Το έργο του «Το Λιμάνι του Βόλου τη Νύχτα» πουλήθηκε επίσης σε δημοπρασία του Sotheby's για 952.000 ευρώ.

Το ημερολόγιο 2018 του ΔΣΠ

